

**...Πολλοί "παίκτες" σε μια μικρή "σκακιέρα".
Ελλάδα, Τουρκία, Γερμανία και Ισραήλ
σε μια θανάσιμη "παρτίδα".**

**Όσο και να απειλούν οι Τούρκοι στο Αιγαίο
φαίνονται πλέον οι Γερμανοί,
που βρίσκονται από "πίσω" τους.**

**Τι σχέση έχει ο Νεοθωμανισμός της Τουρκίας
με τη Μοσάντ και το Ισραήλ;**

Όταν ένας ηλεκτρολόγος θέλει να δει την "εικόνα" ενός κυκλώματος, κάνει μια απλή κίνηση. Βάζει τον διακόπτη στο "on" και βλέπει ποιες συσκευές "ανταποκρίνονται" στη επιλογή του. Ασφαλέστερος και απλούστερος τρόπος εκτός από αυτόν, για να ελέγξεις ένα κύκλωμα, δεν υπάρχει. Όμως, κυκλώματα δεν είναι μόνον τα ηλεκτρικά. Κυκλώματα υπάρχουν πολλών ειδών και σε όλα τα επίπεδα. Υπάρχουν κυκλώματα οικονομικά, θρησκευτικά, εγκληματικά, αλλά και πολιτικά και διπλωματικά. Κυκλώματα, των οποίων τα μέλη για τον οποιοδήποτε λόγο δεν θέλουν να φαίνονται ότι συνεργάζονται ή ότι έχουν ιδιαίτερες σχέσεις μεταξύ τους.

Τέτοια μυστικά "κυκλώματα" υπάρχουν πολλά και στη διεθνή διπλωματία ...Κυκλώματα κρατών, τα οποία συνεργάζονται στενά μεταξύ τους, αλλά κρίνουν πως δεν τα συμφέρει η δημοσιοποίηση της συνεργασίας τους. Για διάφορους λόγους, τους οποίους γνωρίζουν τα ίδια, κρίνουν ότι δεν τα συμφέρει να είναι ορατά ως σύμμαχοι και εταίροι ...Κυκλώματα κρατών, των οποίων τα συμφέροντα τα αναγκάζουν να κινούνται στις "σκιές". Αυτά τα κυκλώματα όμως, όσο

πολύπλοκα και πολυσύνθετα κι αν είναι, δεν μπορούν να ξεφύγουν από την απλή λογική της λειτουργίας όλων των κυκλωμάτων.

Αν γνωρίζεις τους "διακόπτες" τους, μπορείς να τα αποκαλύψεις. Ακόμα όμως κι αν δεν το κάνεις αυτό συνειδητά, ο κίνδυνος αποκάλυψης γι' αυτά υπάρχει πάντα, γιατί βρίσκονται μονίμως "εκτεθειμένα" σε όλους τους κινδύνους που συνήθως απειλούν τα μυστικά "κυκλώματα". Σημαίνει πως είναι εξαρτώμενα και από τα λάθη, τα οποία μπορούν να γίνουν μ' αυτούς τους "διακόπτες". Δεν χρειάζεται, δηλαδή, μια ενέργεια να είναι εσκεμμένη. Αρκεί ακόμα κι ένα λάθος, για να έχουμε τα ίδια αποτελέσματα ...Απλά πράγματα. Είτε πατήσεις συνειδητά το κουμπί εκτόξευσης ενός πυραύλου είτε πέσεις με τα μούτρα πάνω σ' αυτό επειδή σκόνταψες, ο ίδιος πύραυλος θα φύγει.

Στην περίπτωση μας γίναμε μάρτυρες ενός τέτοιου "λάθους" με τον "διακόπτη" εκείνον, που λέγεται "Λιβύη". Με το που ξεσπά η απρόβλεπτη λαϊκή εξέγερση στη Λιβύη, είδαμε πράγματα πρωτοφανή. Είδαμε μια "ισλαμική" Τουρκία και μια "μετανοούσα" Γερμανία να συμπλέουν απόλυτα στην εξωτερική τους πολιτική. Όλη η Ευρώπη ήταν έτοιμη να χτυπήσει ένα καθεστώς, το οποίο τολμά και βομβαρδίζει τον λαό του και μόνον η κατ' επάγγελμα πλέον "φιλόνηρωπη" Γερμανία βρέθηκε να έχει την αντίθετη άποψη ...Η Γερμανία, η οποία πανηγύριζε, όταν —με την ίδια επιχειρηματολογία ακριβώς— ήταν να χτυπηθεί το καθεστώς Μιλόσεβιτς. Όλος ο ισλαμικός κόσμος "χαιρέτιζε" την αγωνιστικότητα το λαού της Λιβύης απέναντι στο απεχθές καθεστώς και μόνον η Τουρκία συνέχιζε να το στηρίζει, "μαλώνοντας" στην ουσία τους εξεγερμένους ...Στην κυριολεξία, εν μέσω βομβαρδισμών, ο λιβυκός λαός "ξέχασε" για λίγο τον Καντάφι και έκανε "πορεία" διαμαρτυρίας εναντίον της Τουρκίας. Μουσουλμάνοι "αχάριστοι" απέναντι στον εσχάτως αυτοπαρουσιαζόμενο σαν "προστάτη" του Ισλάμ; ...Περίεργα πράγματα.

Η σχεδόν πανικόβλητη συμπεριφορά των δύο αυτών κρατών στη λιβυκή κρίση αποκαλύπτει ότι ο καθένας από αυτούς είχε σχέσεις παραπάνω από αγαστές με το καθεστώς του τρελού της Λιβύης. Επίσης, οι απόλυτα ευθυγραμμισμένες ενέργειές τους αποκαλύπτουν ότι ακόμη και μεταξύ τους έχουν πολύ περισσότερες "συμφωνίες" απ' ό,τι αφήνουν να φαίνεται. Είναι προφανές ότι, εξαιτίας των εξελίξεων στη Λιβύη, παθαίνουν μεγάλη ζημιά αμφότεροι, γιατί είχαν "ποντάρει" πολλά στο κανταφικό καθεστώς της. Από την αδυναμία τους ν' ακολουθήσουν μια εναλλακτική πολιτική, είναι προφανέστατο πως δεν είχαν υπολογίσει καν την περίπτωση "αστοχίας" του. Θεωρούσαν το κανταφικό καθεστώς τόσο σταθερό, που βάσιαν πάνω του ένα μεγάλο μέρος της ιμπεριαλιστικής τους πολιτικής.

Όμως, αυτός ο "διακόπτης", εξαιτίας της αντίδρασης του λιβυκού λαού, "άνοιξε". Αυτό, όπως ήταν φυσικό, ήταν αρκετό, για ν' αποκαλύψει ολόκληρο το "κύκλωμα", το οποίο εξαρτιόταν από την "παροχή" του. Τώρα "φαίνεται" ποιος βρισκόταν "πίσω" από τον παραλογοισμό της Λιβύης, που δεν "αναγνώριζε" την ΑΟΖ της Γαύδου. Γερμανοί και Τούρκοι έβαζαν τον "τζάμπα" τρελό να δημιουργεί προβλήματα νομιμότητας στην Ελλάδα, για να την εκβιάσουν στο θέμα του Καστελόριζου. Με τον τρελό δημιουργούσαν πρόβλημα στο εύκολο —που είναι η Γαύδος—, για να επιτύχουν κέρδη στο πραγματικά δύσκολο —που είναι το Καστελόριζο—.

Αυτή ήταν άλλη μία από τις πολλές και διάφορες "υπηρεσίες" που πρόσφερε η Λιβύη στους Γερμανούς και τους Τούρκους ...Η Λιβύη, που, λόγω Καντάφι, ήταν εκ περιτροπής "τρελή" ...Η Λιβύη, η οποία ήταν "τρελή" μόνον όταν αυτό συνέφερε το "κύκλωμα" και δεν προκαλούσε τις αντιδράσεις των άλλων. Για παράδειγμα, η "τρελή" με την Ελλάδα Λιβύη δεν ήταν εξίσου "τρελή" με την Ιταλία, εφόσον δεν είχε την ανάλογη στάση απέναντί της για τον καθορισμό της δικής της ΑΟΖ με τα ακριτικά της νησιά τύπου Lambdusa. Ήταν "τρελή" όταν ο Καντάφι "δίδασκε" στις ιταλίδες τα πράσινα "βιβλία", αλλά κανένα συμβόλαιό της με πετρελαϊκές εταιρείες δεν ήταν "τρελό". Ήταν "τρελή" όταν ο Καντάφι αποφάσιζε να σχεδιάσει μόνος του το ασφαλέστερο

αυτοκίνητο, αλλά καθόλου "τρελή" όταν έκανε επενδύσεις στη Δύση ... "Τρελή", για να κατοικεί ο τρελός σε αντίσκηνα, αλλά τον γιο του τον έστειλε να σπουδάσει στο LSE και όχι στην έρημο στο αντίσκηνο κάποιου "σοφού" βεδουίνου.

Αυτή η γερμανοτουρκική ανθελληνική "συγχορδία" δεν φαίνεται μόνον στο θέμα της Λιβύης. Φαίνεται και σε πιο απλά πράγματα. Βλέπουμε, για παράδειγμα, αλλαγές και στο λεκτικό επίπεδο της διπλωματίας. Πολύ πρόσφατα ο Αντιπρόεδρος της Τουρκίας μίλησε άκρως υποτιμητικά για την Ελλάδα. Την εμφάνισε περίπου σαν μισοκατεστραμμένη χώρα, η οποία σε λίγο καιρό "θα βγάλει μαντήλι για να ζητιανεύει". Αυτός ο υποτιμητικός τρόπος έκφρασης για την Ελλάδα είναι πρωτοφανής για Τούρκο πολιτικό. Γιατί; Γιατί η Τουρκία εδώ και έναν αιώνα εκμεταλλεύεται την Ελλάδα ως "φόβητρο", για να επιβιώνει η ίδια. Το να την υποτιμά, σημαίνει πως "καίει" ένα από τα παραδοσιακά μέσα της εσωτερικής τουρκικής πολιτικής. "Καίει" ένα από τα κλασικά "φόβητρα", τα οποία της επιτρέπουν να ασκεί σκληρή εσωτερική πολιτική. Επί δεκαετίες ασκούσε σκληρή εσωτερική πολιτική με "άλλοθι" δήθεν την αγωνία της να μην ξαναυπιοστεί ελληνική εισβολή.

Όμως, ο ίδιος ο λόγος του Αντιπροέδρου όχι μόνον δεν στέκει "πολιτικά" για την τουρκική αντίληψη των πραγμάτων, αλλά δεν στέκει και ηθικά. Οι Τούρκοι, γενικά ως λαός, έχουν μερικές παραδοσιακές συνήθειες. Ανεξάρτητα με το τι κάνουν και πώς το κάνουν εις βάρος των ανταγωνιστών τους, έχουν μια θεωρία απέναντι στον γείτονά τους ... Τον όποιο γείτονά τους ... Τον σέβονται, ακόμα κι αν είναι εχθρός ή ανταγωνιστής τους ... Τον σέβονται, τουλάχιστον στο λεκτικό επίπεδο. Το να βγει, δηλαδή, και να πει άσχημα και υποτιμητικά πράγματα για το ελληνικό κράτος ένας μεγαλοπαράγοντας της πολιτικής στην Τουρκία, αυτό δεν είναι σύνηθες ... Πόσο μάλλον ν' αναφερθεί σε θέματα, τα οποία αφορούν και την ίδια την Τουρκία, η οποία στα μάτια άλλων Δυτικών δεν διαφέρει πολύ από την Ελλάδα, εφόσον είναι εξίσου αν όχι περισσότερο φτωχή. Η Ελλάδα μπήκε στο ΔΝΤ, όπου ήταν προηγουμένως η Τουρκία.

Η συμπεριφορά αυτή, δηλαδή, είναι εξόφθαλμα "κατευθυνόμενη". Από ποιον; Από κάποιον, που η κουλτούρα του το επιτρέπει να προσβάλλει ... Από κάποιον, ο οποίος συστηματικά επιδιώκει να κατηγορεί και να μειώνει τους Έλληνες και το ελληνικό κράτος. Τέτοιος υβριστής των Ελλήνων σήμερα είναι κατά κύριο λόγο η Γερμανία. Η Τουρκία, δηλαδή, μοιάζει στη συμπεριφορά της με τη Γερμανία πολύ περισσότερο απ' ό,τι θα έπρεπε και αυτό είναι αποκαλυπτικό πως κάτι συμβαίνει μεταξύ τους "υπογείως" ... Κάτι πολύ σημαντικό, γιατί βλέπουμε πολύ περίεργα πράγματα.

... Τόσο περίεργα, που με μεγάλη σιγουριά θα λέγαμε πως, όλα όσα βλέπουμε δεν είναι πραγματικά, παρά μοιάζουν με μια καλοστημένη θεατρική "παράσταση". Η Τουρκία — που, λόγω των Εβραίων Ντονμέδων, οι οποίοι έχουν διαβρώσει τη διοίκησή της, μοιάζει τόσο πολύ με την εβραιοκρατούμενη Γερμανία στη συμπεριφορά της απέναντι στην Ελλάδα — είναι εξόχως προκλητική και εριστική απέναντι τόσο στην ίδια τη Γερμανία όσο και το Ισραήλ. Αυτό δεν είναι απλά περίεργο, αλλά αντιφατικό. Γιατί να τα "βάλλει" ο Ερντογάν με το Ισραήλ; Για εθνικούς λόγους ή μήπως για θρησκευτικούς λόγους, υπερασπιζόμενος το Ισλάμ; Ξεχνάει ότι το Ισραήλ πρόσφερε στον Ερντογάν — και την ίδια την Τουρκία — την πιο μεγάλη πρόσφατη εθνική της νίκη; Το Ισραήλ με τη Μοσάντ πρόσφερε "δώρο" στην Τουρκία τον Οτσαλάν. Οι Εβραίοι τον παγίδεψαν και οι ίδιοι τον παρέδωσαν στους Τούρκους. Είναι "αχάριστος" ο Ερντογάν, που τα "έβαλε" με το Ισραήλ;

Μήπως δεν το έκανε για εθνικούς λόγους και το έκανε για θρησκευτικούς; Μήπως το έκανε για το Ισλάμ; Ο Πρωθυπουργός της συνταγματικά άθεις Τουρκίας τα έβαλε με τον μεγάλο εθνικό της "δωρητή", για να "παραστήσει" τον "Μεγαλομουλά"; Με ποιο κέρδος; Για να παραστήσει τον "υπερπροστάτη" του μωαμεθανικού κόσμου; Χάρη στο Ισραήλ και την

αντιμωαμεθανική πολιτική του η αστική Τουρκία "καπελώνει" το Ισλάμ μέσα στην Τουρκία. Χάρη στο Ισραήλ ρυθμίζεται ολόκληρη η μωαμεθανική Μέση Ανατολή όπως συμφέρει —μεταξύ άλλων των άλλων— και την ίδια την Τουρκία. Χάρη στο Ισραήλ η Συρία ή το Ιράκ έχουν την προβλεπόμενη συμπεριφορά, που συμφέρει την εκ του συντάγματός της "αντιμωαμεθανική" Τουρκία.

Γιατί λοιπόν να στραφεί εναντίον του Ισραήλ η Τουρκία; Για να το εξασθενήσει και να βρει και η ίδια τον "μπελά" της; Το Ισραήλ είναι ο ισχυρός παράγοντας μιας αντιαραβικής σταθερότητας, που βολεύει την Τουρκία. Άρα; Μήπως ήταν μια "παράσταση" η δήθεν αντισημιτική "οργή" του Ερντογάν; Όμως, όταν αναζητάς "παράσταση", αναζητάς και τον "παραγωγό" της. Δεν υπάρχουν "ηθοποιοί", οι οποίοι να λειτουργούν μόνοι τους. Κάποιος πρέπει να τους "πληρώνει" για τον ρόλο τους. Όταν λοιπόν λέμε πως ο Ερντογάν εκτελεί μια "παράσταση" στη σύγκρουσή του με το Ισραήλ, είμαστε υποχρεωμένοι να βρούμε τον "παραγωγό" αυτής της παράστασης.

Ποιο είναι το ασφαλέστερο κριτήριο, για να εντοπίσεις τον "παραγωγό" μιας "παράστασης"; Η στενή του σχέση και τα κοινά του συμφέροντα με όλους τους "πρωταγωνιστές". Όταν υπάρχει "στημένη" "παράσταση", πρέπει όλοι οι "ηθοποιοί" ν' ανήκουν στον ίδιο "θίασο". Πρέπει, δηλαδή, να βρούμε αυτόν, ο οποίος μπορεί να "ρυθμίζει" τη "στημένη" αντιπαλότητα Τουρκίας και Ισραήλ. Ποιο είναι το πιο "κολλητό" με το Ισραήλ κράτος της Ευρώπης; Η σιωνιστική Γερμανία ... Η "μετανοημένη" για το "Ολοκαύτωμα" Γερμανία.

Όμως, τόσο η Γερμανία όσο και το Ισραήλ ελέγχονται από τα ίδια κέντρα εξουσίας ... Από τα ίδια σιωνιστικά κέντρα εξουσίας ... Τα κέντρα, τα οποία έχουν τη δύναμη αλλά και το "χρήμα" να βάλουν ολόκληρα κράτη σε στημένες "παραστάσεις" ... Τα κέντρα, τα οποία μπορούν να βάλουν στην "παράσταση" μέχρι και την ίδια τη Γερμανία.

Κάπου εδώ αρχίζει κι εμφανίζεται η "άκρη" ενός "μίτου". Η Τουρκία παίζει μια "παράσταση" σύγκρουσης με το "αγαπημένο" για τη Γερμανία Ισραήλ και εκεί περιορίζεται; Μήπως από εκεί κάπου ξεκινάει η "παράσταση"; Μετά από τη "σύγκρουση" του Ερντογάν με το Ισραήλ τι είδαμε; Μια σύγκρουσή του με τη Γερμανία ... και μάλιστα μέσα στην ίδια τη Γερμανία.

Ανάμεσα στα πολλά άλλα, που έχει κάνει ο πολυπράγμων Πρωθυπουργός της Τουρκίας, ήταν να πάει και να "μαλώσει" τη Γερμανία μέσα στο σπίτι της. Πήγε να μαλώσει τους Γερμανούς για τα "δικαιώματα" της τουρκικής μειονότητας στη Γερμανία ... Να "μαλώσει" τους Γερμανούς, που, αν αυτοί σήμερα βλέπουν τους Έλληνες σαν "κατώτερους", τους Τούρκους δεν τους "βλέπουν" καν σαν ανθρώπους. Το ερώτημα, δηλαδή, εξακολουθεί να παραμένει το ίδιο. Ήταν αυθεντική η σύγκρουσή τους ή μήπως ήταν άλλη μια στημένη "παράσταση";

Αντικειμενικά να το εξετάσουμε. Τον "παίρνει" τον Ερντογάν —και βέβαια την ίδια την Τουρκία— να τα "βάλει" με τη Γερμανία; Πόσο ανάγκη έχει η Τουρκία τη Γερμανία, για να εγκαλείται από τον Ερντογάν μέσα στην ίδια τη Γερμανία; Πόσους Τούρκους ταΐζει η Γερμανία κι αυτοί με τα εμβάσματά τους εισφέρουν στο ΑΕΠ της Τουρκίας; Πόσο μερίδιο έχουν οι επενδύσεις της Γερμανίας στο ΑΕΠ της Τουρκίας;

Είναι δυνατόν να τολμά έστω και να "ψελλίσει" οτιδήποτε αντιγερμανικό ο Ερντογάν μέσα στη Γερμανία; Μήπως τα έκανε όλα αυτά ο "αγράμματος" Ερντογάν, επειδή είναι φανατικός; Μόνος του καθορίζει την εξωτερική πολιτική της Τουρκίας; Ο Νταβούτογλου δεν παίζει ρόλο; Ο Νταβούτογλου είναι ένας χαφιεδονάνος ... Λες και βγήκε μέσα από τα βιβλία της οθωμανικής ιστορίας ... Είναι η συνέχεια εκείνων των μειδιαζόντων ευνούχων, που, για να πλουτίσουν ή να διακριθούν, έβαζαν από την πίσω "πόρτα" της αυτοκρατορίας τις ξένες δυνάμεις ... Ένας από εκείνους, που, για λίγο "μπαξισι", διέλυσαν την Οθωμανική Αυτοκρατορία εις βάρος των λαών της. Γερμανοσπουδαγμένος, όπως είναι, είμαστε απολύτως βέβαιοι ότι έχει πέσει στα "χέρια"

των γερμανικών μυστικών υπηρεσιών ...Υπηρεσιών, που, όπως πολύ καλά γνωρίζουμε, στην Ελλάδα γνωρίζουν να δουλεύουν το "μπαξίσι" ...Υπηρεσιών, που μέσα από τα ταμεία κοινών εταιρειών, όπως είναι η Siemens ή η Mercedes, γνωρίζουν να "ταΐζουν" πολιτικούς.

Είναι δυνατόν ο γερμανόδουλος Νταβούτογλου να επέτρεψε στον Ερντογάν να "συγκρουστεί" με τη Γερμανία; Είναι δυνατόν να μην τον απείλησε ακόμα και με παραίτηση σε περίπτωση που με τις αφελείες του θα έθετε σε κίνδυνο την τουρκογερμανική σχέση; Δεν είναι δυνατόν. Άρα; Άρα, όλα αυτά, που βλέπουμε, είναι σίγουρα μια "παράσταση". Δεν γίνεται να είναι οτιδήποτε άλλο. Μια "παράσταση", για την οποία πρέπει ν' ανακαλύψουμε όχι μόνον ποιοι "παίζουν" σ' αυτήν, αλλά και σε ποιο κοινό απευθύνεται. Κάθε παράσταση έχει το κοινό της και άρα κι αυτήν θα έχει το δικό της. Ποιο είναι λοιπόν το κοινό της; Ποιοι θεατές είναι ο στόχος αυτής της "παράστασης"; Έχει στηθεί, για να τη δουν οι Αμερικανοί, οι Βρετανοί, οι Έλληνες ή μήπως οι Άραβες; Μια παράσταση δεν στήνεται, χωρίς να υπάρχει το κοινό.

Οι παραστάσεις έχουν έξοδα και ρίσκα. Δεν μπορείς να "εκνευρίζεις" τον γερμανικό λαό — και τους ευρωπαίους γενικά— με τις ισλαμικές "απαιτήσεις" σου και ταυτόχρονα να θέλεις να μπεις στην Ε.Ε.. Τρομάζει και τους Γάλλους, για παράδειγμα, όταν απαιτείς "δικαιώματα" του Ισλάμ και των Τούρκων μέσα στη Γερμανία. Άρα; Άρα, για να ρισκάρεις να έρθεις "απέναντι" από τους πιο ισχυρούς ευρωπαϊκούς λαούς και να "υποσκάψεις" μόνος σου την ευρωπαϊκή σου προοπτική, κάτι έχεις πάρει ως "αντιπαροχή" ...Κάτι, το οποίο δεν θέλεις ν' αποκαλυφθεί ...Κάτι, το οποίο είναι πολύ σημαντικό για τα συμφέροντά σου.

Ο παραδοσιακός σχεδιασμός της περιοχής της ανατολικής Μεσογείου.

Για να τα καταλάβει κάποιος την πραγματική ουσία όλων αυτών, που συμβαίνουν γύρω μας, θα πρέπει να γνωρίζει την πορεία των πραγμάτων. Θα πρέπει να γνωρίζει πώς φτάσαμε μέχρι εδώ. Μόνον έτσι θα μπορέσει να ερμηνεύσει τη σημερινή επικίνδυνη πολιτική της Τουρκίας. Η σημερινή πολιτική της Τουρκίας είναι υψηλού ρίσκου και έχει ανάγκη την απόλυτη μυστικότητα για την ομαλή εφαρμογή της, γιατί, αν το "αφεντικό" της είναι η Γερμανία, τότε σε περίπτωση αστοχίας υπάρχει πρόβλημα. Υπάρχει πρόβλημα, γιατί απλούστατα το "αφεντικό" της, σε περίπτωση που αυτή κινδυνεύσει, δεν θα μπορεί να τη βοηθήσει στρατιωτικά.

Η Τουρκία, για να φέρει εις πέρας αυτήν την επιθετική πολιτική, ρισκάρει την ίδια της την ύπαρξη. Ρισκάρει κεκτημένα στρατών, τα οποία επιτεύχθηκαν με τεράστιες αιματοχυσίες, εθνοκαθάρσεις και μετακινήσεις ολόκληρων λαών. Το ίδιο όμως ρισκάρει και η ίδια η Γερμανία. Όχι μόνον η Τουρκία, αλλά και το "αφεντικό" της ρισκάρει τα πάντα από αυτήν την ολέθρια "σχέση". Ρισκάρει η Γερμανία να χάσει για λογαριασμό ολόκληρης της χριστιανικής Δύσης τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής. Ρισκάρει να χάσει ακόμα κι αυτά, τα οποία μέχρι τώρα είχαν κατακτηθεί από τους χριστιανούς με μεγάλη πολιτική και διπλωματική "μαεστρία".

Στο σημείο αυτό ξεκινάει η ιστορία μας ...Στην εποχή της βρετανικής παντοκρατορίας ...Στην εποχή της PAX BRITANNICA ...Στην εποχή που η Βρετανία κυβερνούσε τα κύματα και ο Ήλιος δεν έδυε ποτέ στην επικράτειά της. Αυτή η τρομερή αυτοκρατορία διέλυσε με μεγάλη ευκολία την Οθωμανική Αυτοκρατορία και σχεδίασε με ευφυή τρόπο την επόμενη "ημέρα" στην περιοχή, προκειμένου ν' αποκτήσει η ίδια τον έλεγχό της. Όλη αυτή η διπλωματική "μαεστρία"

της Βρετανίας εφαρμόστηκε πλήρως με τη Συνθήκη της Λοζάννης. Αυτή η συνθήκη είναι υπεύθυνη για την ύπαρξη ακόμα και της ίδιας της Τουρκίας.

Γιατί όμως έχει ανάγκη η Τουρκία μια Διεθνή Συνθήκη, ώστε να μπορεί να υπάρχει; Γιατί απλούστατα στη μεγάλη "μοιρασιά" της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας οι Τούρκοι πήραν τη "λεόντειο" μερίδα αυτής της αυτοκρατορίας ... Πήραν μεγαλύτερο "κομμάτι" απ' ό,τι δικαιούνταν πληθυσμιακά ... Πήραν ολόκληρη τη Μικρά Ασία ... Πήραν την περιοχή από το Αιγαίο και την Κωνσταντινούπολη μέχρι τη λίμνη Βαν και τις αρχές της κοιλάδας της Μεσοποταμίας. Οι ηττημένοι πρώην κυρίαρχοι της αυτοκρατορίας πήραν τη μερίδα του "λέοντος" χάρη στους ξένους προστάτες.

Για να τα εξασφαλίσουν όμως όλα αυτά, απαραίτητη προϋπόθεση ήταν να "παίζουν" ένα παιχνίδι με τους Έλληνες και τα υπόλοιπα κράτη της περιοχής ... Τα "στημένα" καθεστώτα της περιοχής ... Τα "στημένα" από τους ίδιους ιμπεριαλιστές, οι οποίοι έδωσαν τη Μικρά Ασία στους Τούρκους. Η Τουρκία σ' αυτήν την περίοδο επιβίωσε σχετικά εύκολα, γιατί "στημένη" ήταν η βενιζελική Ελλάδα και εξίσου "στημένη" ήταν η Μέση Ανατολή των Χουσεϊνιδών και των Αμπνταλάδων ... Απλά πράγματα. Αυτοί, οι οποίοι διέλυσαν την αυτοκρατορία, φρόντισαν να την "παγιδεύσουν", προκειμένου να μην υπάρχει πιθανότητα ν' απειληθούν τα συμφέροντά τους από τους λαούς της περιοχής.

Έβαλαν τον έναν λαό απέναντι στον άλλο και με "στημένες" ηγεσίες — "διορισμένες" από τους ίδιους — έπαιζαν το παιχνίδι των τεχνητών αντιπαλοτήτων, ώστε το τελικό αποτέλεσμα να είναι η γενική "αδράνεια". Τοποθέτησαν "αντιδράσεις" απέναντι σε δικές τους "δράσεις" και πέτυχαν το μηδενικό "άθροισμα" στην περιοχή. Βασικοί παράγοντες αυτής της "προσθαφαίρεσης" ήταν η Ελλάδα και η Τουρκία. Ο ένας εκμεταλλευόταν τον άλλον και επιβίωναν όπως ακριβώς βόλευε τους Βρετανούς. Η Τουρκία εκμεταλλευόταν τον φόβο των Τούρκων για την Ελλάδα και ασκούσε σκληρή καταστολή υπέρ των κεμαλικών. Η Ελλάδα εκμεταλλευόταν τον φόβο των Ελλήνων για την Τουρκία και είχε "άλλοθι" να είναι προτεκτοράτο της Βρετανίας.

Αυτό, το οποίο θα δούμε τώρα, είναι το τι είναι υποχρεωτικό να σέβονται οι Τούρκοι στην περιοχή — ώστε ν' απολαμβάνουν τη Συνθήκη της Λοζάννης — και τι είναι μέρος μιας "παράστασης". Η "μειονότητα", για παράδειγμα, της Θράκης ήταν ένα "σενάριο" για μια "παράσταση". Ποτέ δεν αποτελούσε στόχο της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής η "ανεξαρτητοποίησή" της. Γιατί; Γιατί αυτό θα παραβίαζε τη Συνθήκη της Λοζάννης. Αν αυτή η Συνθήκη παραβιαστεί από την Τουρκία, κανένας δεν μπορεί να την προστατεύσει από μια κίνηση ανεξαρτητοποίησης των Κούρδων της Ανατολικής Τουρκίας. Ο αναγνώστης πρέπει να γνωρίζει ότι χάρη στη Συνθήκη της Λοζάννης ο τουρκικός στρατός έχει νόμιμη παρουσία στα εδάφη των Κούρδων. Όσο κι αν αυτό, το οποίο θα πούμε φαίνεται παράξενο, είναι αληθές. Χωρίς αυτήν τη Συνθήκη ο τουρκικός στρατός είναι παράνομος στα εδάφη της Ανατολικής Τουρκίας.

Το ανάλογο γίνεται και σε όλα τα επίπεδα. Η αμφισβήτηση από την πλευρά της Τουρκίας της ελληνικότητας του Αιγαίου είναι κι αυτό μέρος της "παράστασης". Η Τουρκία δεν μπορεί ν' αμφισβητήσει κεφάλαιο, το οποίο δόθηκε στην Ελλάδα εξαιτίας της Συνθήκης, γιατί θα πέσει και η ίδια θύμα αμφισβήτησης ανάλογης παραχώρησης. Ένα νησάκι ν' αμφισβητήσει η Τουρκία στο Αιγαίο, θέτει υπό αμφισβήτηση το μεγαλύτερό της "όπλο" στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Ποιο είναι αυτό; Τα νερά των πηγών του Τίγρη και του Ευφράτη. Τα μεγάλα "φράγματα", που της δίνουν τη δυνατότητα να "ρυθμίζει" την περιοχή. Η αμφισβήτηση μερικών βράχων, όπως είναι τα Ίμια, θέτει σε κίνδυνο ό,τι της έχει παραχωρηθεί εις βάρος της Συρίας.

Αντιλαμβανόμαστε πως η σύγχρονη νταβούτσια "οπτική" της Τουρκίας για τον ζωτικό της χώρο είναι λάθος. Τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας βρίσκονται στην Ανατολή. Εκεί "παίζει" παιχνίδια, που της επιτρέπουν το παραγοντιλίκι στους χώρους των πετρελαίων ...Το παραγοντιλίκι, το οποίο της εξασφαλίζει την επιβίωση με τις "πλάτες" των ισχυρών ...Το παραγοντιλίκι, το οποίο επιτρέπει στους ισχυρούς να εκβιάζουν τους λαούς της περιοχής με την επιβίωσή τους. Εκεί τούς είναι χρήσιμη η Τουρκία και εκεί "αγοράζει" την επιβίωσή της. Οι Δυτικοί δεν θέλουν σε καμία περίπτωση οι Κούρδοι να ελέγχουν τους υδάτινους πόρους της Μέσης Ανατολής. Δεν θέλουν μουσουλμάνους να ελέγχουν τα νερά των μουσουλμάνων. Δεν μπορούν να τους εκβιάσουν και ως εκ τούτου δεν τους θέλουν στο παιχνίδι της περιοχής. Τον έλεγχο αυτών των υδάτων θέλουν και μέχρι τώρα καταφέρνουν να τον δίνουν στους αστούς του κεμαλικού καθεστώτος ...Στους ευάλωτους και άρα εκβιάσιμους κεμαλικούς, που, παρ' όλο που είναι μειονότητα, τους ανήκει σχεδόν ολόκληρη η Τουρκία.

Αυτό, δηλαδή, "πουλάει" η Τουρκία στη Δύση και εξασφαλίζει την ακεραιότητά της ...Την αραχνοϋφαντη ακεραιότητά της. Η Τουρκία επιβιώνει στο μέγεθος που τη γνωρίζουμε, γιατί είναι το μακρύ και σίγουρο "χέρι" της Δύσης στην περιοχή ...Το "χέρι", το οποίο ξεκινάει από το χριστιανικό και άρα ασφαλές Αιγαίο και φτάνει μέχρι το Δέλτα της Μεσοποταμίας. Η κεμαλική Τουρκία υπό τις εντολές της Δύσης απειλεί με ερημοποίηση τη Μέση Ανατολή, ελέγχοντας τα νερά, τα οποία ποτίζουν την πιο πλούσια γεωργική περιοχή της ...Την περιοχή, η οποία στην κυριολεξία ταΐζει με προϊόντα σχεδόν ολόκληρο το Ισλάμ της Μέσης Ανατολής. Εκβιάζει με ζωογόνο νερό αυτούς, οι οποίοι μπορούν να εκβιάσουν την παραγωγική Δύση με το "ζωογόνο" τους πετρέλαιο.

Εκεί βρίσκονται τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας και όχι στο Αιγαίο. Το Αιγαίο είναι χώρος "παιχνιδιού" ...Να "παίζουν" οι κεμαλιστές με την Ελλάδα το γνωστό παιχνίδι της αντιπαλότητας και να "μαντρώνουν" τον τουρκικό λαό υπό την σκληρή ηγεσία τους. Ελάχιστα θα ήταν τα κέρδη της Τουρκίας ...ακόμα κι αν αποκτούσε ολόκληρο το Αιγαίο. Το Αιγαίο μοιάζει με "σαλόνι" για την Τουρκία, αλλά στην πραγματικότητα είναι μια όμορφη πίσω "αυλή". Γι' αυτήν την πίσω "αυλή" η Τουρκία δεν θα ρίσκαρε τίποτε, ώστε ν' αλλάξει το καθεστώς, το οποίο προσδιορίζεται από τη Συνθήκη της Λοζάννης. Αυτό θα ήταν καθαρά πράξη αυτοκτονίας. Γιατί; Γιατί από τη μία θα ρίσκαρε μια πολεμική σύγκρουση, η οποία θα την εξασθενούσε στο ανατολικό της μέτωπο και από την άλλη θα έχανε το σίγουρο και ασφαλές θεατρικό "σκηνικό" του Αιγαίου, το οποίο της επιτρέπει να παραμένει συμπαγής.

Όλα αυτά τα γνωρίζει η Τουρκία και τα σεβάστηκε με θρησκευτική προσήλωση για σχεδόν έναν αιώνα ...Τον κρίσιμο αιώνα, κατά τον οποίο έπρεπε να επιβιώσει πάνω σε σαθρά "θεμέλια" αυθαιρεσιών και παράνομων κτήσεων. Γι' αυτόν τον λόγο ποτέ δεν ρίσκαρε το παραμικρό για κέρδη ασήμαντα, τα οποία θα απειλούσαν την επιβίωσή της. Απόδειξη αυτού του γεγονότος είναι ότι στην εποχή εκείνη, που η Ελλάδα βρισκόταν υπό γερμανική κατοχή —και με "συμπάθειες" στο ναζιστικό καθεστώς— δεν τόλμησε να διεκδικήσει τίποτε εις βάρος της Ελλάδας στο πρακτικά ανοχύρωτο Αιγαίο. Δεν ήθελε τίποτε εις βάρος της Ελλάδας, γιατί δεν ήθελε ν' απειλήσει τη συνθήκη της Λοζάννης.

Τι συμβαίνει όμως και άλλαξε εκτάκτως συμπεριφορά; Τι συμβαίνει και ρισκάρει να τα χάσει όλα; Τι συμβαίνει και επιχειρεί αυτές τις "πειρατείες" έξω από το Καστελόριζο; Μιλάμε για σοβαρά συμβάντα στην κόψη του "ξυραφιού" και όχι για αεροπορικές παραβιάσεις του τύπου "...κουβέντα να γίνεται". Μιλάμε για συμβάντα, τα οποία μπορεί, εξαιτίας ενός λάθους, να οδηγήσουν σε πολεμική σύρραξη ...Μιλάμε για ύδατα και όχι για αέρα "κοπανιστό". Το ρίσκο από την πλευρά της είναι μεγάλο, γιατί η Τουρκία δεν είναι απλά αδύναμη ως "οργανισμός". Κινδυνεύει στην κυριολεξία με τριχοτόμηση, αν χαθεί ο έλεγχος του κράτους από το σκληρό

κεμαλικό καθεστώς ...Από τον βασικό πυρήνα και ίσως τον μόνο πυρήνα του τουρκικού κράτους. Γιατί με τριχοτόμηση; Γιατί έχει τρία διαφορετικά στοιχεία στο εσωτερικό του, τα οποία μπορούν να το οδηγήσουν στην "έκρηξη" και τη διάλυση. Τρία διαφορετικά στοιχεία, τα οποία συνυπάρχουν μεταξύ των ορίων της ανοχής και του μίσους.

Το πρώτο στοιχείο είναι οι Κεμαλιστές. Είναι σχεδόν άθεοι —λόγω συμφερόντων— και στην πλειοψηφία τους βαλκανικής καταγωγής. Είναι οι "ξανθοί" ξένοι μεγαλοκεφαλαιοκράτες και μεγαλοαστοί της τουρκικής Δημοκρατίας. Το δεύτερο στοιχείο είναι οι ισλαμιστές ...στην πλειοψηφία τους φτωχοί κι αδικημένοι από το άθεο καθεστώς των "ξανθών" Τούρκων. Αυτοί είναι οι "μελαχρinoί" γηγενείς Μικρασιάτες φτωχοί δουλοπάροικοι, μικροκτηματίες και εργάτες. Τέλος είναι και ο κουρδικός πληθυσμός ...Οι "μαύροι" της Τουρκίας. Ένας πληθυσμός, ο οποίος είναι τεράστιος και διεκδικεί τα εθνικά του δικαιώματα, "περιμένοντας" να του δώσουν την ευκαιρία οι "λευκοί". Τι είναι ευκαιρία γι' αυτόν; Μια πολεμική σύγκρουση της Τουρκίας με έναν εξωτερικό εχθρό, η οποία θα "προσανατολίσει" τους εσωτερικούς μηχανισμούς ασφαλείας προς τα "έξω". Αυτή είναι η "ευκαιρία" των Κούρδων.

Αυτά τα τρία στοιχεία είναι που κάνουν την Τουρκία να μοιάζει με "πυριτιδαποθήκη". Ως εκ τούτου αυτό, το οποίο αποφεύγει η Τουρκία, είναι να δίνει "ευκαιρίες" σε όλους αυτούς ν' αμφισβητήσουν την εξουσία του καθεστώτος της ...Ν' αποφεύγει να δημιουργούνται "σπίθες" αμφισβήτησης στο εσωτερικό της. Αποφεύγει την "ανάφλεξη" με σκληρή καταστολή στο εσωτερικό και δεν εμπλέκεται σε εξωτερικές συγκρούσεις, για να μην μεταφέρει τη "φωτιά" του πολέμου στο εσωτερικό της. Μοιάζοντας λοιπόν με ένα ευαίσθητο TNT, αποφεύγει οτιδήποτε προκαλεί "φωτιά" ή "κραδασμό", που μπορεί να την οδηγήσει στην "έκρηξη". Αυτά όλα τα γνωρίζουν οι κεμαλιστές και γι' αυτό ποτέ δεν εμπλέκονται σε πολέμους. Γι' αυτόν τον λόγο "απέιχαν" απ' όλους τους μεγάλους πολέμους του τελευταίου αιώνα.

Η "ουδετερότητα" της Τουρκίας είναι αναγκαστική. Είναι όμοια μ' αυτήν του "αναπήρου", ο οποίος δηλώνει ακίνητος, επειδή απλά δεν θέλει ν' αποκαλύψει την "αναπηρία" του. Δεν μπορεί να συμμετάσχει σε καμία διαδικασία, γιατί, αν κινηθεί, θα "διαλύσει". Αυτό ακριβώς συμβαίνει με την Τουρκία. Είναι τόσο λεπτές οι ισορροπίες στο εσωτερικό της, που η παραμικρή σύγκρουση την απειλεί. Την απειλεί η παραμικρή διαμάχη, η οποία θα την αναγκάσει ν' αλλάξει τον "προσανατολισμό" των δυνάμεων της εσωτερικής καταστολής. Αυτό ακριβώς είναι το μυστικό της αδυναμίας της. Παριστάνει το εθνικό κράτος, ενώ δεν είναι τέτοιο. Ο εθνικός της στρατός δεν είναι τέτοιος ...Στην πραγματικότητα είναι η οργανωμένη και πάνοπλη μηχανή καταστολής του κεμαλικού καθεστώτος.

Όμως, όλα αυτά τα έξυπνα, που αφορούν την Τουρκία, είναι αποτελέσματα της ευφυούς αγγλικής πολιτικής, η οποία ασκήθηκε τον προηγούμενο αιώνα στην περιοχή ...Της πολιτικής αυτών, οι οποίοι "γκρέμισαν" την Οθωμανική Αυτοκρατορία και θέλησαν και κατάφεραν να θέσουν υπό τον εκβιασμό τους τα κυρίαρχα στοιχεία της ...Τα κυρίαρχα στοιχεία με προτεραιότητα τους Τούρκους και τους Έλληνες. Αυτήν τη "λεπτή" πολιτική της ελληνοτουρκικής "ισορροπίας", την οποία θεμελίωσαν προπολεμικά οι ίδιοι οι "εθνάρχες" των σημερινών κρατών, δεν τόλμησαν να την αλλάξουν μεταπολεμικά ούτε οι διάδοχοι των Βρετανών ...οι Αμερικανοί. Στο θέμα της Τουρκίας έπαιξαν με τους όρους του βρετανικού "παιχνιδιού" και τίποτε παραπάνω. "Επένδυσαν" στη δήθεν ελληνοτουρκική αντιπαλότητα και διατήρησαν τα πάντα στο επίπεδο που τα βρήκαν.

Το μόνο πραγματικά διαφορετικό, που τόλμησαν να κάνουν οι Αμερικανοί στην περιοχή, ήταν η ίδρυση του Ισραήλ. Απλά δημιούργησαν ένα επιπλέον όπλο και το πρόσθεσαν στον επιτυχημένο σχεδιασμό. Συνέδεσαν αυτό το νέο "όπλο" με την Τουρκία και τοποθέτησαν το κομμάτι του "πάζλ" σε μια ασφαλή εικόνα. Η Τουρκία της νέας τότε εποχής θα παρέμενε ίδια κι

απλά θα ήταν "πιασμένη" από δύο σταθερά σημεία ...Όχι από ένα, όπως ήταν μέχρι τότε, αλλά από δύο ...Από την Ελλάδα και το Ισραήλ ...Από δύο μικρά, αλλά εθνικά πανίσχυρα κράτη. Η δόξαν "αντιπαλότητα" με την Ελλάδα της έδινε έναν συμβατικό εχθρό δυτικού τύπου, για να δικαιολογεί εξοπλισμούς και ισχυρό στράτευμα, ενώ η συνεργασία της με το κράτος του Ισραήλ της εξασφάλιζε την "ηρεμία" των ισλαμιστών και των Κούρδων στο εσωτερικό της. Το Ισραήλ έλεγχε τη "συμπεριφορά" των κρατών γύρω από την Τουρκία και αυτό βέβαια το "εισέπραττε" σε είδος ...Για τους Εβραίους μιλάμε ...και ως γνωστό οι Εβραίοι δεν κάνουν τίποτε τζάμπα.

Έτσι πορεύτηκε η Τουρκία στον τελευταίο αιώνα. Στην αρχή ως "προτεκτοράτο" της Βρετανίας με αντίπαλο την Ελλάδα και στη συνέχεια ως "προτεκτοράτο" των ΗΠΑ με επιπλέον σύμμαχο το Ισραήλ. Ακόμα δηλαδή και η εμφάνιση των ΗΠΑ στο προσκήνιο δεν την επηρέασε στο ελάχιστο. Δεν επηρέασε στο ελάχιστο τη "θρησκευτική" της προσήλωση στη Συνθήκη της Λοζάννης. Η εισβολή στην Κύπρο δεν αναιρεί τα όσα ισχυριζόμαστε. Η εισβολή αυτή δεν έχει καμία σχέση με τη Συνθήκη, η οποία προστατεύει την ακεραιότητα της Τουρκίας ...και είναι αυτή της Λοζάννης. Η Κύπρος δεν "ανήκει" σ' αυτήν τη Συνθήκη. Η εισβολή στην Κύπρο μπορεί να μετεξελίχθηκε και σε ελληνική ζημιά, αλλά αυτό ήταν θέμα χειρισμού της ελληνικής πλευράς. Τι θέλουμε να πούμε μ' αυτό; Ότι αυτοί, οι οποίοι κατ' εξοχήν συγκρούστηκαν στην Κύπρο, δεν ήταν οι Έλληνες με τους Τούρκους, αλλά οι Αμερικανοί με τους Βρετανούς.

Η εισβολή στην Κύπρο ήταν η "συνέχεια" μιας σύγκρουσης ιμπεριαλιστών, η οποία είχε ως στόχο τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής. Όποιος θα κέρδιζε αυτήν τη σύγκρουση θα εξασφάλιζε για τον εαυτό του ένα επιπλέον πλεονέκτημα για τον έλεγχο της περιοχής. Με δεδομένη δηλαδή τη σταθερότητα στη Μέση Ανατολή —λόγω των παραπάνω— έπαιξαν μεταξύ τους οι ιμπεριαλιστές για το ποιος από τους δύο θα είχε τον μεγαλύτερο έλεγχο αυτής της σταθερής Μέσης Ανατολής ...Απλά πράγματα. Μέχρι τότε αυτό το επιπλέον πλεονέκτημα το είχαν οι Βρετανοί και στη συνέχεια το διεκδίκησαν και οι Αμερικανοί. Αυτή η σύγκρουση ξεκίνησε από εκεί που μπορούσε να ξεκινήσει. Ξεκίνησε από την Ελλάδα, εφόσον οι "αλλαγές" στην Τουρκία γίνονται με πιο απλό τρόπο. Την Τουρκία την "κληρονομεί" ο πιο ισχυρός και δεν χρειάζεται να παγιωθεί ο λαός της, εφόσον αυτός δεν θα "ερωτηθεί" ποτέ για τις επιλογές της ηγεσίας του.

Στην Ελλάδα λοιπόν ξεκίνησε η αμερικανοβρετανική σύγκρουση για τον έλεγχο της περιοχής ...Μια σύγκρουση, η οποία δεν διέφερε από άλλες, οι οποίες δόθηκαν μεταξύ τους σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη για τον ίδιο λόγο ...Η σύγκρουση, η οποία θα οδηγούσε στη μεταπολεμική κυριαρχία των Αμερικανών ...Η σύγκρουση, η οποία θα οδηγούσε στην ανατροπή της PAX BRITANNICA και την επιβολή της PAX AMERICANA. Η σύγκρουση αυτή —για την κυριαρχία στην περιοχή— ξεκίνησε από την Ελλάδα. Ξεκίνησε με τη Χούντα και ολοκληρώθηκε με την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο. Αυτά όλα εξυπηρετούσαν τις ΗΠΑ εις βάρος της Βρετανίας. Η Χούντα γκρέμισε τον αγγλόφιλο θρόνο στην Ελλάδα και την παρέδωσε ως κράτος "απόφια" στις ΗΠΑ. Στη συνέχεια η τουρκική εισβολή στην Κύπρο παρέδωσε και την Κύπρο στην αμερικανική "κυριότητα", περιορίζοντας τους Βρετανούς στα απομακρυσμένα ακρωτήριά της.

Η ελληνική "ζημιά" προέκυψε απλά, γιατί δεν γινόταν διαφορετικά να έρθει σε αίσιο τέλος η σύγκρουση γι' αυτούς που την προκάλεσαν και την κέρδισαν. Από την ελληνική "ζημιά" προκύπτει το κέρδος των Αμερικανών εις βάρος της Βρετανίας. Από την ελληνική "ζημιά" προκύπτει ένα στοιχειώδες κοινό κέρδος για τη Βρετανία, ώστε ν' αποφευχθεί η ρήξη με τις ΗΠΑ. Από την ελληνική "ζημιά" δόθηκε μια "αποζημίωση" στη Βρετανία, για να μην αντιδρά στην αυθαιρεσία του κατ' όνομα μόνον συνεταίρου της. Τι θέλουμε να πούμε μ' αυτό; Ότι η Τουρκία πήρε αυτό το οποίο "δικαιούνταν", εφόσον είχε εθνική μειονότητα στο νησί, η οποία εκείνη την στιγμή —είτε αληθώς είτε ψευδώς, είτε προβοκατόρικα είτε όχι— εμφανιζόταν πως

αδικούνταν από μια πλειονότητα. "Αδικούνταν" από μια πλειονότητα, η οποία με βάση τον νόμο "παρανομούσε", κατεβάζοντας εθνικό στρατό από τη "μητέρα" Ελλάδα και επιπλέον αγωνιζόταν για την Ένωση της, χωρίς να ενδιαφέρεται για την άποψη της μειοψηφίας.

Εδώ πρέπει να προσέξει ο αναγνώστης, γιατί αυτό, το οποίο θα πούμε, είναι πολύ σημαντικό. Εδώ δεν μας ενδιαφέρει η αλήθεια όλων αυτών των ισχυρισμών. Εδώ μας ενδιαφέρει ότι η επέμβαση έγινε επί τη βάση αυτών των ισχυρισμών. Κατ' αρχήν... ποια αλήθεια μπορεί να υπάρχει για την εξωτερική πολιτική ενός κράτους —όπως είναι η Ελλάδα—, η οποία είναι προτεκτοράτο εκείνου, που ελέγχει την Κύπρο; Η Ελλάδα ήταν προτεκτοράτο της Βρετανίας, η οποία είχε υπό την κατοχή της την Κύπρο. Ποιος δηλαδή μπορεί να μας πείσει ότι μέχρι τότε η Ελλάδα εξυπηρετούσε στην Κύπρο τα εθνικά της συμφέροντα εις βάρος της Βρετανίας, όταν η Βρετανία έλεγχε και την ίδια την Ελλάδα; Άρα; Άρα, με αυτό, το οποίο γνωρίζουμε ως "προδοσία" της Κύπρου, κάτι άλλο γινόταν ...και αυτό δεν είναι σίγουρα αυτό το οποίο φαίνεται.

Αυτό, το οποίο μας ενδιαφέρει στο σημείο αυτό είναι πως κάποιος είχαν δημιουργήσει τα δεδομένα, για να κάνουν "σημαία" τους αυτόν τον ισχυρισμό. Να τον κάνουν "σημαία", τους για να δημιουργήσουν τις συνθήκες της τουρκικής εισβολής. Ποιοι ήταν αυτοί; Οι Αμερικανοί προφανώς ...Οι σφετεριστές του νησιού. Αυτοί προφανώς έβαλαν κάποιους εθνικιστές Έλληνες να παίζουν το "παιχνίδι" που βόλευε τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα, τα οποία στη συνέχεια θα επικαλούνταν, για να "νομιμοποιήσουν" την "εισβολή".

Στα σχέδια των Αμερικανών ας ψάξει κάποιος τα "λάθη" της αμερικανόδουλης Χούντας ...Στα σχέδια των Αμερικανών ας ψάξει κάποιος τον φουριόζικο μεταπολεμικό "πατριωτισμό" κάποιων Ελλήνων και Κυπρίων, οι οποίοι αγωνιζόταν δήθεν στην Κύπρο για την "Ένωση" της με την Ελλάδα ...Στα σχέδια των Αμερικανών ας ψάξει κάποιος τόσο την εγκατάσταση των ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί όσο και την απεγκατάστασή τους την ώρα που θα έπρεπε. Την προδοσία της Κύπρου, δηλαδή, πρέπει να την αναζητούμε πολύ νωρίτερα από την τουρκική εισβολή σ' αυτήν. Να μην την αναζητούμε από την εποχή της απεγκατάστασης των ελληνικών δυνάμεων στην περιοχή, αλλά από την εποχή της εγκατάστασής τους.

"Προδότες" και "ήρωες", δηλαδή, πιόνια του ίδιου ιμπεριαλιστή ήταν ...Του ιμπεριαλιστή, ο οποίος με αυτά τα παιχνίδια ήθελε να ελέγξει την Κύπρο εις βάρος αυτού που την έλεγχε ήδη και ήταν η Βρετανία. Αν δεν υπήρχαν δηλαδή οι "ήρωες", δεν θα μπορούσαν να δημιουργηθούν οι "προδότες" και αυτό είναι κάτι, το οποίο ένας ιμπεριαλιστής το δημιουργεί μόνος του. Από εκεί και πέρα η εξέλιξη ήταν η γνωστή. Η Τουρκία, ως νόμιμη προστάτιδα δύναμη, εισέβαλε στην Κύπρο και θεωρητικά πήρε μόνον αυτό το οποίο "δικαιούνταν" ως ποσοστό επί του νησιού. Αυτός, ο οποίος έχασε, ήταν οι Έλληνες και οι Βρετανοί. Γιατί; Γιατί οι Έλληνες, εφόσον οι Τούρκοι πήραν ό,τι "δικαιούνταν", έπρεπε να πάρουν κι αυτοί το αντίστοιχο. Η "πράσινη γραμμή" έπρεπε να γίνει ελληνοτουρκικό σύνορο και να τελειώνει η υπόθεση μεταξύ των νόμιμων διεκδικητών. Να μοιραστεί το νησί μεταξύ των εθνών που το κατοικούσαν και να φύγουν οι ξένοι κατακτητές.

Αυτό όμως δεν συνέφερε τους Βρετανούς, αλλά ούτε και τους Αμερικανούς, γιατί θα έφευγαν και οι δύο από το μοιρασμένο πλέον νησί. Τι έκαναν; Το ελληνικό μέρος το ονόμασαν κράτος της "ελευθέρης" Κύπρου. Γιατί; Για να το βάζουν να καταγγέλλει την "εισβολή" και άρα να νομιμοποιεί και τους δύο στο νησί. Να νομιμοποιεί τους Βρετανούς σαν "προστάτιδα" δύναμη, αλλά να νομιμοποιεί και τους Αμερικανούς, οι οποίοι μέχρι τότε δεν είχαν καθόλου πρόσβαση σ' αυτό ...Να νομιμοποιεί αυτούς, οι οποίοι ελέγχουν τον ΟΗΕ και άρα αυτούς, οι οποίοι ελέγχουν τις "ειρηνευτικές" δυνάμεις ...Με συνοπτικές διαδικασίες —και εις βάρος των Ελλήνων και των Βρετανών— έβαλαν οι Αμερικανοί "πόδι" στην Κύπρο.

Τα ρίσκα της Νέας Τάξης.

Με την εισβολή στην Κύπρο και την αμερικανόδουλη μεταπολίτευση στην Ελλάδα, οι Αμερικανοί "ρύθμισαν" τα πράγματα, ώστε να μπούμε στην αμερικανική εποχή, η οποία είχε ανατείλει μετά τον πόλεμο. Αφού χρησιμοποίησαν τη Χούντα, για ν' ανατρέψουν το βρετανόφιλο Παλάτι στην Ελλάδα και να βάλουν "πόδι" στην Κύπρο, την "έκαψαν", για να μην προκαλεί τους Έλληνες. Της "φόρτωσαν" όλα τα "σφάλματα" και τις "προδοσίες" και τη μετέτρεψαν σε αποδιοπομπαίο "τράγο", βάζοντας τους Έλληνες στη "δημοκρατική" εποχή. "Ρύθμισαν" τα πάντα από την αρχή στην Ελλάδα, εφόσον η Τουρκία δεν είχε μια τέτοια ανάγκη. Η Τουρκία δεν άλλαξε την πάγια συμπεριφορά της, εξαιτίας της εισβολής της. Δεν άλλαξε τίποτε στην Τουρκία και την πολιτική της με την κατοχή της Βόρειας Κύπρου ...Δεν άλλαξαν οι "προσανατολισμοί" της και τα "ζωτικά" της συμφέροντα.

Ζημιά είχε η Τουρκία από την κατοχή της Κύπρου κι απλά το έκανε ως "δώρο" στον νέο κυρίαρχο της περιοχής. Αιμορραγούσε οικονομικά, λόγω της πανάκριβης εισβολής και κατοχής, αλλά δεν άλλαζε η γενική της στάση απέναντι στον υποτιθέμενο "αντίπαλό" της, που ήταν η Ελλάδα. Αυτό ήταν και το μόνο κέρδος της. Συντηρούσε την αντιπαλότητα με την Ελλάδα, έστω και λίγο πιο ακριβά ...Μέχρι εκεί όμως ...Δεν έπαιζε "χοντρά" παιχνίδια εις βάρος της. Τι έγινε όμως τώρα και άλλαξε τη συμπεριφορά της; Τι έγινε και φτάνει τόσο εύκολα στην "κόψη" του "ξυραφιού";

Αυτό, το οποίο έγινε τώρα, είναι η Νέα Τάξη ...Η Νέα Τάξη Πραγμάτων, η οποία είναι υποχρεωμένη να ελέγξει με διαφορετικό τρόπο τις ίδιες όμως περιοχές. Για όσο διάστημα υπήρχε ο προηγούμενος σχεδιασμός, δεν υπήρχε πρόβλημα. Ο αμερικανικός έλεγχος ήταν σίγουρος. Δεν χρειαζόταν κάποια αλλαγή μετά την "επιτυχία" τους στην Κύπρο. Δεν χρειαζόταν ούτε να εμπλακεί η Γερμανία στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου ούτε ν' αλλάξει η συμπεριφορά της Τουρκίας απέναντι στην "εχθρική" Ελλάδα ή το "φιλικό" Ισραήλ. Το "παραμύθι" λειτουργούσε τέλεια και όλοι ήταν ευχαριστημένοι.

Όλα θα πήγαιναν τέλεια —και για πάντα—, αλλά δυστυχώς γι' αυτούς συνέβησαν πράγματα, τα οποία ήταν πέρα από τις δυνάμεις τους να ελέγξουν. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 συνέβη ένα τρομερό κοσμοϊστορικό γεγονός. Η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε και μαζί της παρέσυρε και το Ανατολικό Μπλοκ. Η Σοβιετική Ένωση όμως δεν ήταν μια τυχαία παράμετρος της παγκόσμιας εξουσίας. Η Σοβιετική Ένωση ήταν η ικανή και αναγκαία συνθήκη, για να λειτουργήσει το Δυτικό Μπλοκ ...Το Μπλοκ, το οποίο έλεγχαν οι Αμερικανοί. Ήταν το απαραίτητο "αντιστήριγμα" για μια ολόκληρη πολιτική "κατασκευή". Εξαιτίας αυτής της πτώσης η ΡΑΧ ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ βρέθηκε στον "αέρα". Χωρίς εχθρό ήταν αδύνατον να επιβιώσει. Χωρίς "βαρβάρους" από ποιους θα μας προστάτευαν οι Αμερικανοί, ώστε να τους ανεχόμαστε να βάζουν "χέρι" στις πατρίδες μας; Ως εκ τούτου το σύνολο των δεδομένων αυτής της Τάξης έπρεπε ν' αναθεωρηθεί.

Μέχρι τότε οι Αμερικανοί έλεγχαν τα κράτη με ιδεολογικούς περιορισμούς και φόβητρα και ελλείψει εχθρών έπρεπε ν' αλλάξει ο σχεδιασμός. Δεν μπορούσαν πλέον να ελέγξουν τα κράτη με τον γνωστό αγγλοσαξονικό-αντικομμουνιστικό τρόπο. Έπρεπε, είτε να γυρίσουν "πίσω" στην εποχή που τα εθνικά κράτη ανταγωνίζονταν για τα εθνικά τους συμφέροντα είτε να

δημιουργήσουν ένα νέο "παραμύθι". Το πρώτο δεν συνέφερε τους Αμερικανούς, γιατί θα έχαναν τα κέρδη της "κηδεμονίας" ολόκληρου του δυτικού κόσμου. Το δεύτερο ήταν επίσης δύσκολο, γιατί θα προϋπέθετε την ανάληψη τεράστιων ρίσκων. Θα "έμπαιναν" σε έναν "απάτητο" χώρο και εκεί δεν υπήρχε γνώση να τους προστατεύσει.

Οι Αμερικανοί, ως άσχετοι, έκαναν αυτό, το οποίο συνήθως κάνει ο άσχετος. Ρίσκαραν. Με "όπλα" το δολάριο, τις πολυεθνικές και τον έλεγχο του παγκόσμιου τραπεζικού συστήματος, θεώρησαν ότι μπορούσαν να "κατακτήσουν" το κόσμο. Σκεπτόμενοι ως άσχετοι, θεώρησαν έξυπνο τους άλλοτε "ομήρους" τους να τους "αγοράσουν". Είχαν στο πλευρό τους και τους ειδικούς του χρήματος και θεώρησαν ότι μπορούν να τα καταφέρουν. Οι Εβραίοι μπήκαν επικεφαλής του σχεδιασμού και έφτιαξαν την Νέα Τάξη ...Τη Μονεταριστική Νέα Τάξη ...Αυτό γνώριζαν, αυτό έφτιαξαν ...Τοκογλύφοι ήταν και τοκογλυφικό σύστημα έφτιαξαν ...Ειδικό του χρήματος ήταν και αυτό μπορούσαν να κάνουν.

Έκαναν "επίθεση" με χρήμα, για να υπερχρεώσουν τα κράτη, ώστε στη συνέχεια να τα "αγοράσουν". Στόχος φιλόδοξος, αλλά και πρωτοφανής στην παγκόσμια ιστορία. Ποτέ και κανένα αυτοκρατορικό σύστημα δεν επιχείρησε να κατακτήσει μέσω κοινής αγοραπωλησίας τα κράτη που το ενδιέφεραν. Έμοιαζε βέβαια με την περίπτωση των Ινδιάνων, οι οποίοι πουλούσαν τη γη τους στους Αμερικανούς για λίγο ουίσκι και μερικές χάντρες ...αλλά... Έμοιαζε, η περίπτωση ...αλλά δεν ήταν ίδια. Οι Ινδιάνοι ήταν νικημένοι στρατιωτικά και οι Δυτικοί με τις "χάντρες" απλά αγόραζαν "νομιμότητα". "Αγόραζαν" ηθική νομιμοποίηση, για να "σκεπάσουν" ένα ανήθικο έγκλημα.

Η περίπτωση της Νέας Τάξης έμοιαζε, αλλά δεν ήταν ίδια. Τα κράτη και οι λαοί δεν ήταν νικημένοι από τους Αμερικανούς. Θα "ξεπουλούσαν" τις πατρίδες τους, χωρίς να έχουν νικηθεί στρατιωτικά και αυτό δεν ήταν κάτι το οποίο είχε ξανασυμβεί. Η υπερχρέωση μπορεί να γινόταν εύκολα με διεφθαρμένες ηγεσίες και αυτοκτονικά δάνεια, αλλά κανένας δεν μπορούσε να γνωρίζει πώς θ' αντιδρούσαν τα κράτη την ύστατη ώρα.

Αυτό, το οποίο έχει σημασία, ήταν ότι το δοκίμασαν. Με επικεφαλής τον Ροκφέλερ και τον Ρότσιλντ, οι οποίοι "κηδεμόνευαν" το αμερικανικό κράτος μέσω των Μπους, "χτίστηκε" η Νέα Τάξη ...Η Νέα Τάξη, η οποία θεωρητικά θα ήταν μια νέα εκδοχή της PAX AMERICANA, αλλά, όπως εξελίχθηκε στην πραγματικότητα, έγινε μια PAX HEBRAICA. Με επικεφαλής τον Γκρίσπαν της FED και όλη τη συμμορία των Σόρος, των Μπλανκφείν, Τρισέ, Καν, Μπενράνκε κλπ., "επιτέθηκαν" στον κόσμο. Επιτέθηκαν στα κράτη και στους λαούς. Με φτηνό χρήμα, το οποίο τύπωναν αβέρτα στα υπόγεια της FED, ανέβαζαν συνεχώς τα χρέη των αφελών κρατών και λαών.

Επί δύο σχεδόν δεκαετίες υπερχρέωσαν τους πάντες και τώρα υποτίθεται περιμένουν να "κατακτήσουν" τον κόσμο με κατασχέσεις. Να τον "κατακτήσουν" όχι με στρατούς, αλλά με ΔΝΤικούς "κλητήρες" και "τροϊκανούς" λογιστές. Στο τέλος αυτή η κατ' όνομα μόνον PAX AMERICANA έγινε τόσο αμιγώς HEBRAICA, που επιτέθηκε στις ίδιες τις ΗΠΑ και τις ρήμαξε. 14 τρις δολάρια εξωτερικό χρέος έχει η δήθεν Πλανητάρχισσα. Πεινάει ο θεωρητικά κυρίαρχος λαός του Πλανήτη. Ανεργος, υπερχρεωμένος και άστεγος. Ζεσταίνεται γύρω από βαρέλια και κατοικεί σε αντίσκηνα. Μόνον οι Εβραίοι των ΗΠΑ ευημερούν στις ΗΠΑ, εφόσον η δική τους Τάξη Πραγμάτων επικράτησε.

Αλλάζοντας λοιπόν ο παγκόσμιος σχεδιασμός, έπρεπε ν' αλλάξει και ο σχεδιασμός της Μέσης Ανατολής. Τα ιδεολογικά "δίπολα", που τη δίχαζαν και την παρέδιδαν στον έλεγχο των Αμερικανών, δεν είχαν πλέον νόημα. Έπρεπε να βρουν άλλον τρόπο και άλλον εχθρό, για να "πουλάνε" προστασία και άρα "κηδεμονία". Για να καταλάβουμε όμως τι μπορούσαν να κάνουν

οι Εβραίοι και τι όχι, θα πρέπει να έρθουμε στη θέση τους. Να δούμε τι "χαρτιά" είχαν, ώστε ν' αντιληφθούμε πλήρως τι μπορούσαν να "παίξουν". Τα καλά "χαρτιά" τους στην ευρύτερη περιοχή ήταν η Γερμανία, η Ελλάδα, η Τουρκία και το Ισραήλ ...Τα απόλυτα ελεγχόμενα "χαρτιά" τους. Από εκεί και πέρα έπρεπε να βρουν ένα σενάριο, για να τα "παίξουν".

Με την κατάρρευση λοιπόν της Σοβιετικής Ένωσης και του κομμουνισμού έπρεπε να βρουν άλλο "παραμύθι", για να χωρίσουν τα "στρατόπεδα" της Μέσης Ανατολής. Το μόνο χαρακτηριστικό της περιοχής, που είχε πρακτική σημασία, ήταν το Ισλάμ. Μόνον το θρησκευτικό στοιχείο μπορούσαν να εκμεταλλευτούν. Πώς όμως θα το εκμεταλλεύονταν; Θα δημιουργούσαν τα νέα "στρατόπεδα" των αντιπάλων και θα τα έλεγχαν απόλυτα, όπως συνέβαινε την προηγούμενη εποχή. Όπως την προηγούμενη εποχή οι Αμερικανοί έλεγχαν τους πάντες, εξαιτίας του ελέγχου της Μόσχας, έτσι θα επιχειρούσαν και οι Εβραίοι να ελέγχουν τον χώρο με έναν τρόπο ανάλογο. Θα χώριζαν τα στρατόπεδα των αντιπάλων και θα έλεγχαν απόλυτα τους επικεφαλής τους ...Τους δικούς τους "μονομάχους" ... "Παράσταση" θα έστηναν.

Όταν όμως στήνεις "παράσταση", πρέπει να ελέγχεις απόλυτα τους πρωταγωνιστές. Οι ελεγχόμενοι πρωταγωνιστές στην περιοχή είναι μόνον η Τουρκία και το Ισραήλ. Άρα αυτούς θα έβαζαν επικεφαλής των νέων "στρατοπέδων". Τη μωαμεθανική Τουρκία επικεφαλής του ισλαμικού "στρατοπέδου" και το σιωνιστικό Ισραήλ επικεφαλής του αντιισλαμικού "στρατοπέδου". Σ' αυτήν τη νέα περίοδο, δηλαδή, δεν τους συνέφερε να βρίσκονται αυτά τα δύο κράτη στο ίδιο "στρατόπεδο". Δεν τους συνέφερε απέναντι στο εκρηκτικό Ισλάμ της Μέσης Ανατολής να έχουν μια αντιμωαμεθανική Τουρκία με σύμμαχο ένα επίσης αντιμωαμεθανικό Ισραήλ. Δεν τους συνέφερε την "ηγεσία" στο Ισλάμ να την αναλάβει ένα καθεστώς τύπου Ιράν. Ήταν θέμα χρόνου να δημιουργηθούν συσπειρώσεις και αντισυσπειρώσεις, οι οποίες θα απειλούσαν τόσο την "εύθραυστη" Τουρκία όσο και το αδύναμο Ισραήλ.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Θα έπαιζαν με τα ίδια "χαρτιά" διαφορετικό "παιχνίδι" σε διαφορετική "παρτίδα". Το δήθεν απειλητικό κομμουνιστικό σύστημα, που "ακουμπούσε" την Ευρώπη και την τρομοκρατούσε, θα το αντικαθιστούσαν με ένα δήθεν "ισχυρό" και εξίσου επεκτατικό τουρκομωαμεθανικό σύστημα. Τους βόλευε η επιλογή της Τουρκίας, γιατί εκτός των άλλων "ακουμπούσε" την Ευρώπη. Επιπλέον τους βόλευε η εχθρότητά της με την Ελλάδα ... Η παραδοσιακή της εχθρότητα με την "άκρη" της Ευρώπης. Όλα τους τα "χαρτιά" θ' αποκτούσαν αξία. Το Ισραήλ μαζί με την Ελλάδα θα γίνονταν οι "πυλώνες" της χριστιανικής "άμυνας" απέναντι στο νέο μόρφωμα ... Στο νέο μόρφωμα, που με την προπαγάνδα τους φρόντισαν να το εμφανίσουν φοβερό και τρομερό. Ποιος ξεχνά τον Μπους, που με "εντολή" Θεού ξεκίνησε τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας; Αυτόν τον φοβερό και τεράστιο εχθρό θα τον ενσάρκωναν στο "πρόσωπο" της Τουρκίας.

Μιλάμε για απίθανο σενάριο. Έκαναν το μεγαλύτερο "ακροβατικό" κόλπο στην ιστορία της περιοχής. Έβαλαν την εκ του Συντάγματος αντιμωαμεθανική Τουρκία να παριστάνει τον "προστάτη" του Ισλάμ. Εκμεταλλεύτηκαν μια δήθεν αντικεμαλική κυβέρνηση, για να βάλει την Τουρκία να παριστάνει το φανατικό "ισλαμικό" κράτος ... Το κράτος, το οποίο "αγωνίζεται" για τα δικαιώματα των απανταχού μουσουλμάνων ... Τα δικαιώματα των μουσουλμάνων της Λωρίδας της Γάζας αλλά και της Θράκης και του Κοσόβου. Μιλάμε για "κωλοτούμπα" άνευ προηγουμένου. Θα τρίζουν τα "κοκάλια" του Κεμάλ, αν έβλεπε τι ρόλο έχει αναλάβει η Τουρκία να "παίζει" στη Νέα Τάξη ... Η Τουρκία, η οποία φυλάκιζε και μαστίγωνε όποιους δήλωναν μουσουλμάνοι, ανέλαβε τον ρόλο του "μουλά" της περιοχής.

"Παράσταση" όμως χωρίς "σενάριο" και "συμπρωταγωνιστές" μπορεί να στηθεί; Όχι βέβαια. Γι' αυτόν τον λόγο επιστρατεύτηκε πρώτο να δράσει "αντιτουρκικά" το απόλυτα ελεγχόμενο Ισραήλ. Αυτό θα "νομιμοποιούσε" με την "έχθρα" του την "πρωτοκαθεδρία" της Τουρκίας στον

ισλαμικό φονταμενταλισμό ...Ποιο Ιράν και ποια Σαουδική Αραβία; Η Τουρκία ήταν ο πιο "φανατικός" υποστηρικτής της Παλαιστίνης και του Ισλάμ. Ποιος το βεβαίωσε αυτό; Ο απόλυτα ειδικός σε αυτό ...Το Ισραήλ. Έστησαν και την προβοκάτσια με το "πλοίο της ειρήνης" και "ενεργοποίησαν" την "εχθρότητα" μεταξύ του Ισραήλ και της Τουρκίας.

Με λίγο αίμα δημιούργησαν το σώου που τους χρειάζονταν. Με τους νεκρούς στο Mavi Marmara δημιούργησαν την επιθυμητή αιματηρή παράδοση μιας νέας εχθρότητας μεταξύ των δύο κρατών. Αυτά όλα τα μεθόδευσαν οι Εβραίοι της PAX HEBRAICA. Αυτοί οι Εβραίοι, οι οποίοι ελέγχουν την Τουρκία και το Ισραήλ, ανέλαβαν να κάνουν το "σενάριο" της νέας "έχθρας". Βρίζονται δημοσίως, για να ρίχνουν στάχτη στα μάτια του κόσμου. Μέχρι και το Ιράν "τσίμπησε" με την "ευλάβεια" της άθειας Τουρκίας. Αυτή η τούμπα όμως δεν είναι ανώνυμη. Όπως συμβαίνει με όλες τις καλές "κωλοτούμπες", που αγγίζουν τα όρια της "ακροβασίας", έτσι κι αυτή έχει όνομα ...Έχει όνομα κι αυτό είναι Νεοθωμανισμός.

Τι είναι ο νεοθωμανισμός;

Ποιον απειλεί;

Εδώ θα πούμε μερικά πράγματα για τον νεοεμφανιζόμενο όρο του νεοθωμανισμού. Είναι κάτι παραπάνω από προφανές ότι αυτός ο περίεργος νεολογισμός δεν είναι εφεύρημα της τουρκικής, αλλά της γερμανικής διπλωματίας. Η Τουρκία όχι απλά δεν έχει λόγο να "θυμίζει" τέτοια πράγματα στον περίγυρό της, αλλά έχει συμφέρον να τους "εγγυάται" ότι τα "ξέχασε" και η ίδια. Γιατί; Γιατί ο οθωμανισμός για τη Μέση Ανατολή είναι ό,τι ο ναζισμός για την Ευρώπη ...Είναι μια "τραυματική" ανάμνηση για την περιοχή ...Μια τραυματική "ανάμνηση", που ο πρώτος, που πρέπει να δηλώνει ότι την ξέχασε, είναι αυτός, ο οποίος είναι υπεύθυνος γι' αυτήν.

Εκ των δεδομένων, δηλαδή, η "αναβίωση" του δεν μπορεί να είναι "αίτημα", "όραμα" και φιλοδοξία των λαών της περιοχής. Είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι είναι εφεύρημα ανθρώπων, που δεν ανήκουν στην περιοχή ...Ανθρώπων, που δεν γνωρίζουν ούτε τις ιδιομορφίες της Τουρκίας ούτε αυτές του Ισλάμ ...Φαίνεται άλλωστε και από τους όρους που χρησιμοποιούνται. Η έννοια του "ζωτικού χώρου" είναι πρωτοφανής για την περιοχή. Ο νεοθωμανισμός λοιπόν, όπως τον εκφράζει ο Νταβούτογλου —και κανένας άλλος— μοιάζει με τον παγγερμανισμό, τον οποίο υποσχόταν ο Χίτλερ στους Ευρωπαίους. Είναι το όραμα αυτών που τον εκφράζουν και ο εφιάλτης αυτών που θα τον υποστούν.

Όσο δηλαδή επιθυμούσαν οι Ευρωπαίοι το "όραμα" για μια ενιαία Ευρώπη υπό την Γερμανία, άλλο τόσο επιθυμούν οι μουσουλμάνοι την ενιαία Μέση Ανατολή υπό την Τουρκία. Όσο θα "ενθουσίαζε" τους σύγχρονους χριστιανούς Ευρωπαίους η διατύπωση ενός τέτοιου οράματος από τη Μέρκελ, άλλο τόσο "ενθουσιάζει" τους Άραβες μουσουλμάνους το "όραμα" του Νταβούτογλου. Όσο μπορεί να ενώσει ο χριστιανισμός τους Ευρωπαίους σε μια τέτοια γερμανική χαζομάρα, άλλο τόσο μπορεί να ενώσει ο ισλαμισμός τους Ανατολίτες σε μια τουρκική χαζομάρα. Όπως δηλαδή θα πολεμούσαν οι Ευρωπαίοι μια τέτοια γερμανική ύβρη, την οποία την πλήρωσαν παλαιότερα με το αίμα τους, έτσι θα την πολεμούσαν και οι Άραβες, εφόσον κι αυτοί πλήρωσαν παλαιότερα με το αίμα τους τη νίκη τους κατά του οθωμανισμού.

Υποτιμούν τους μουσουλμάνους όσοι πιστεύουν —έστω και ελάχιστα— αυτά τα σενάρια περί αναβίωσης του οθωμανισμού ...Μουσουλμάνοι είναι οι άνθρωποι ...όχι βλάκες. Δεν είναι μόνον οι Ευρωπαίοι έξυπνοι, που αποφεύγουν τους ανά τους καιρούς εμφανιζόμενους Χίτλερ. Είναι και οι μουσουλμάνοι, που δεν γίνονται πόνια του κάθε γερμανοθρεμμένου Νταβούτογλου, που ούτε ο ίδιος δεν ξέρει τι ακριβώς εκφράζει ως υπουργός εξωτερικών της Τουρκίας και βλέπει τους μουσουλμάνους ως θύματά του. Οι μουσουλμάνοι μάλιστα έχουν λόγους να μισούν ακόμα περισσότερο τη σημερινή Τουρκία, όχι μόνον για λόγους εθνικούς, αλλά και για θρησκευτικούς λόγους. Τη θεωρούν πως είναι άθρη και αδικεί τους ομόθρησκούς τους. Τη μισούν ακόμα περισσότερο, γιατί θεωρούν ότι είναι άδικη, εφόσον διατηρεί κατακτημένους τους Κούρδους ομόθρησκούς τους. Αυτή η "δημοφιλής" και άθρη Τουρκία όχι τους μουσουλμάνους δεν μπορεί να εκφράσει, αλλά ούτε να συμμετάσχει στις λειτουργίες τους δεν καλείται.

Από αυτό και μόνον μπορούμε να καταλάβουμε πως κάτι περίεργο συμβαίνει, για να αφήνεται ο γερμανοτραφής Τούρκος νάνος να εκφράζει τέτοιες χιτλερικές φιλοδοξίες. Αντιλαμβανόμαστε πως, όταν γίνεται λόγος για τον νεοθωμανισμό, το "ακροατήριο" δεν είναι το προφανές. Κάποιους επιδιώκουν να τρομάξουν με αυτόν τον όρο και αυτός δεν αφορά τους μουσουλμάνους, οι οποίοι απλά δεν τον αποδέχονται. Ποιον μπορεί να αφορά; Κάποιον, που μπορεί να "καταλάβει" την ορολογία του και αυτός δεν είναι μωαμεθανός. Κάποιον, που μπορεί να τρομάξει από αυτήν την ορολογία. Κάποιον από την απέναντι "όχθη".

Σ' αυτούς απευθύνεται ο νεοθωμανισμός. Απευθύνεται σε αφελείς χριστιανούς, οι οποίοι δεν γνωρίζουν τι συμβαίνει στο Ισλάμ ...Αφελείς, οι οποίοι θα φοβούνταν, όπως θα φοβόταν κάποιος άσχετος μουσουλμάνος μια "σταυροφορία" εις βάρος του Ισλάμ υπό την ηγεσία της Γερμανίας, για παράδειγμα. Γίνονται αυτά τα πράγματα; Όχι βέβαια. Μόνον αφελής μουσουλμάνος θα το πίστευε αυτό, γιατί δεν γνωρίζει τα μίσση και τα πάθη που χωρίζουν τους Ευρωπαίους και υπερτιμά την έννοια του θρησκευτικού συμφέροντος. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και σ' αυτήν την περίπτωση.

Με μέσον αυτήν την "παράσταση" θέλουν να τρομάξουν κάποιους αφελείς και άσχετους χριστιανούς. Εδώ φτάνουμε λοιπόν στο επόμενο κομβικό μας σημείο. Εδώ μπαίνει στο παιχνίδι του επόμενό τους "χαρτί". Αυτή η "παράσταση", η οποία αφήνει παγερά αδιάφορο τον αραβικό κόσμο, έχει ως αποκλειστικό της στόχο να τρομάξει τους Έλληνες. Να τους τρομάξει στο επιθυμητό επίπεδο, για να μπουν στο "παιχνίδι" όπως βολεύει το νέο "σενάριο" και όχι όπως ήταν πριν. Γιατί θα ήθελαν να τρομάξουν τους Έλληνες; Γιατί απλούστατα οι Έλληνες την Τουρκία δεν τη φοβούνται με τη συμβατική της μορφή. Δεν μπορεί η Τουρκία να παριστάνει την απειλή, όταν παραμένει ένας κεμαλικός "αραμπάς". Αυτήν την Τουρκία τη μεταμορφώνουν σε δύναμη οθωμανικό γίγαντα, για να τρομάξουν την Ελλάδα και να την αναγκάσουν ν' αναζητήσει νέες συμμαχίες. Ο οθωμανισμός ενεργοποιεί τα ένστικτα της Ελλάδας και τις αντιδράσεις αυτών των ενστίκτων περιμένουν να εκμεταλλευτούν.

Όπως κάποιιοι οι Αμερικανοί κάποτε τής επέβαλαν μια Χούντα, για να την "ευθυγραμμίσουν" με το "σενάριό" τους, έτσι και τώρα μπορεί κάποιιοι να επιδιώκουν να την τρομάξουν με τον ίδιο στόχο. Γιατί, αν η Γερμανία έχει ως στόχο της να "αλυσοδέσει" την Ελλάδα και να την "κατακτήσει" χωρίς στρατιωτικά μέσα, είναι βέβαιο πως έχει ανάγκη την "παράσταση" τρομοκρατίας. Στα πλαίσια των αναγκών αυτής της "παράστασης" ως αναζητήσει κάποιιοι την έννοια του νεοθωμανισμού.

Ο ρόλος της Γερμανίας.

Πριν δούμε τον ρόλο, που θα κληθεί να παίξει η Ελλάδα σ' αυτό το "σενάριο", χρήσιμο είναι να δούμε το "σκηνικό" του και βέβαια κάποιους άλλους "πρωταγωνιστές". Στον τομέα αυτόν η PAX HEBRAICA είχε προβλήματα, γιατί έρεπε να διευθετήσουν κι άλλα πράγματα. Κατ' αρχήν ο κυρίαρχος "παίκτης", που θα συντόνιζε το παιχνίδι, θα έπρεπε να βρίσκεται πιο κοντά στο "τραπέζι". Γιατί; Γιατί, από τη στιγμή που οι Εβραίοι θα διεκδικούσαν την ιδιοκτησία των κρατών, θα έπρεπε να βρίσκονται οι ίδιοι κοντά στις υπό διεκδίκηση περιοχές ...Ιδιαίτερα στις πιο επικίνδυνες από αυτές, όπου περίμεναν και τις περισσότερες αντιδράσεις.

Η αλλαγή αυτή, δηλαδή, δημιουργούσε ένα νέο πρόβλημα ...Ένα μεγάλο πρόβλημα, εφόσον ο νέος σχεδιασμός απαιτούσε τη φυσική παρουσία του κυρίαρχου στην επικίνδυνη περιοχή. Δεν μπορούσε να λειτουργεί εξ αποστάσεως, γιατί έπρεπε να υπάρχει τρομοκρατία και ανάκληση τραυματικών εμπειριών, για να ευθυγραμμιστούν οι πάντες στις εντολές του. Η παγκόσμια Νέα Τάξη Πραγμάτων απαιτούσε ένα νέο και πιο λειτουργικό "κέντρο". Ναι μεν τα αφεντικά παρέμεναν ίδια, αλλά έπρεπε ν' αλλάξουν τα "γραφεία" τους. Να πάνε λίγο πιο "κεντρικά". Να πάνε προς την έμπειρη και πολύ πιο "εθνική" Ευρώπη. Ο νέος σχεδιασμός, δηλαδή, έπρεπε να μεταφέρει το "κέντρο" του στην Ευρώπη, γιατί εκεί περίμεναν τα περισσότερα προβλήματα.

Γι' αυτόν τον λόγο δεν τους εξυπηρετούσε πλέον η αμερικανική ήπειρος. Οι ΗΠΑ ήταν πολύ μακριά από αυτό την επικίνδυνη περιοχή και άρα δεν μπορούσε να λειτουργήσει ως "κέντρο". Τους χρειαζόταν ένα ισχυρό ευρωπαϊκό "υποζύγιο", για να "διευθετεί" τις διενέξεις τους με τα θύματά τους. Έπρεπε να εξασφαλίσουν έναν ισχυρό Ευρωπαίο, ώστε, όταν αρχίσουν να λεηλατούν την Ευρώπη, να έχουν τις "πλάτες" ενός ισχυρού βλάκα. Λογικό είναι αυτό. Μπορεί να υπάρξει τοκογλύφος χωρίς μπράβο; Μπορεί να απειλεί με καταστροφή τα θύματά του χωρίς "μπράβο"; Μπορεί μόνον με τους λογιστές του να καταστρέφει κόσμο; Όχι βέβαια. Οι Εβραίοι χρειάζονταν έναν "μπράβο" και όταν είσαι τοκογλύφος γνωρίζεις πώς να τον δημιουργείς μόνος σου.

Οι Εβραίοι, ως οι άριστοι των τοκογλύφων, γνώριζαν καλύτερα από τον καθένα τα κόλπα της συντεχνίας τους. Τον "μπράβο" τους οι τοκογλύφοι τον δημιουργούν τις περισσότερες φορές ανάμεσα από τα θύματά τους. Διαλέγουν ένα αφελές αλλά γιγαντώσωμο θύμα τους και του "ρυθμίζουν" ή του "χαρίζουν" τα χρέη του. Μετά τον χρησιμοποιούν εναντίον των άλλων, εφόσον τον διατηρούν όμηρο των ρυθμίσεών τους. Δεν χρειάστηκε και πολύ να ψάξουν γι' αυτόν τον "μπράβο". "Γραφεία" οι Εβραίοι είχαν στη Γερμανία. Η Γερμανία ήταν το γνωστό τους "υποζύγιο" ...Το γνωστό τους "κορόιδο", που ειδικά τον τελευταίο αιώνα το "δουλεύουν" ασυστόλως. Κάπως έτσι στήθηκε το νέο κέντρο επιχειρήσεων της PAX HEBRAICA. Από τις ΗΠΑ θα έλεγχαν την αμερικανική ήπειρο και από την Γερμανία θα έλεγχαν την ίδια την Ευρώπη, αλλά και τη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική.

Από τη Γερμανία εξαπέλυσαν την επίθεσή τους εναντίον όλης της Ευρώπης. Αυτό βέβαια δεν ήταν κάτι το πρωτοφανές γι' αυτούς. Επαναλαμβάνουν τους εαυτούς τους στην ουσία. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι η Γερμανία του Χίτλερ με τα χρήματα ακριβώς των ίδιων τοκογλύφων εξαπέλυσσε τη μεγάλη της επίθεση στην Ευρώπη. Το ίδιο κάνουν και σήμερα απλά με διαφορετικό τρόπο. Το κάνουν με τα χρήματα και όχι με βόμβες. Κάποτε τους έδιναν χρήματα,

για να βομβαρδίζουν την Ευρώπη με βόμβες, ενώ τώρα τους δίνουν φτηνά χρήματα, για να βομβαρδίζουν την Ευρώπη με ακριβότερα χρήματα. Όλα τα άλλα είναι τα ίδια. Ακόμα και οι συμμαχίες δεν αλλάζουν. Με τους ίδιους συμμάχους πάλι "παίζουν" οι Γερμανοί και αυτοί που παραδοσιακά βρίσκονται πίσω τους. Ο αφελής γιγαντώσωμος χριστιανός και οι Εβραίοι "τζογαδόροι", που τον σέρνουν σε "φασαρίες".

Όλα αυτά έγιναν με πολύ απλή μεθόδευση. Εκμεταλλεύτηκαν την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης, για να παγιδεύσουν κάτω από τα "χαλάσματα" της τη Γερμανία. Έδωσαν στη Γερμανία ένα πανάκριβο εθνικό "όραμα" και τη χρηματοδότησαν. Εβραίοι "κατασκεύασαν" το γερμανικό "όραμα" της Ενοποίησης της Γερμανίας. Στην πραγματικότητα έβαλαν τη Γερμανία σε μια τρομερή δανειακή κατάσταση, για να την κρατούν "όμηρό" της. Της δάνεισαν υπέρογκα ποσά για την "Ενοποίησή" της και αυτό την έβαλε σε μια κατάσταση "πολέμου".

Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Στην εποχή που όλοι οι λαοί και τα κράτη έμπαιναν στη "σπατάλη" που συνέφερε τους Εβραίους τοκογλύφους, η Γερμανία έμπαινε στα "χαρακώματα" της ύφεσης. Στην εποχή που ο Γκρίνσπαν "βομβάρδιζε" τους λαούς με φτηνό χρήμα, οι Γερμανοί ήταν "κρυμμένοι" στα "χαρακώματά" τους, περιμένοντας το σύνθημα να επιτεθούν. Όταν οι άλλοι εμφάνιζαν "ανάπτυξη" με δανεικά, η Γερμανία έπαιρνε θέση "μάχης", παγώνοντας τους μισθούς και τις συντάξεις. Αυτό της έδωσε μια τεράστια ανταγωνιστικότητα, η οποία, όπως αντιλαμβανόμαστε, είναι αθέμιτη, εφόσον επιτεύχθηκε τεχνητά. Με αυτήν την ανταγωνιστικότητα —και άρα σε συνθήκες "επιστράτευσης"— ξεκίνησε η Γερμανία τον "πόλεμο". Τον "πόλεμο" να "ρουφήξει" ολόκληρη την οικονομία της Ευρώπης.

Αυτό ακριβώς ήταν το ζητούμενο. Όταν οι Ευρωπαίοι ήταν με τις "βερμούδες" στις παραλίες, οι Γερμανοί φορούσαν "στολές εργασίας" στα "στρατόπεδα" της Siemens και της Mercedes. Όταν οι Ευρωπαίοι "ναρκώνονταν" από τους τοκογλύφους, οι Γερμανοί διέφθειραν τα πάντα, για να παίρνουν τις δουλειές εις βάρος του ανταγωνισμού. Μέσα σε λίγα χρόνια η υπερχρεωμένη Γερμανία βρέθηκε να είναι "δανειστρία" ολόκληρης της Ευρώπης, εφόσον την είχε καταστήσει "αναγκαστικά" πελάτη της. Κατάλαβε ο αναγνώστης τον ύπουλο πόλεμο της Γερμανίας και αυτών που την ελέγχουν;

...Μιλάμε για απλό κόλπο τύπου "πισίνας". Σε ένα κοινό ρευστό περιβάλλον, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, κάποιοι έπαιξαν τα παιχνίδια τους εις βάρος των κρατών. Το παιχνίδι του "μπτακώματος", όπως λέγαμε, όταν κάναμε μπάνιο στη θάλασσα με τους φίλους μας. Οι Σιωνιστές βρήκαν την "παρέα" των ευρωπαϊκών κρατών να "επιπλέει" στην ευρωπαϊκή οικονομία και "έπαιξαν" μ' αυτά. Επειδή δεν μπορούσαν μόνοι τους να τα βυθίσουν —ώστε να τα λεηλατήσουν—, έκαναν το εξής απλό. "Βύθισαν" τη γιγαντώσωμη αλλά "κουτή" Γερμανία, την οποία πάντα ελέγχουν. Για την ενοποίησή της της δάνεισαν ένα τεράστιο ποσό, ώστε να τη "βυθίσουν". Βυθίζουν τη Γερμανία και αυτή από ένστικτο και για να σωθεί, αρπάζεται από τους γύρω της. Το αποτέλεσμα; Αυτό, το οποίο επιθυμούσαν εκείνοι που τη "μπτακώσαν". Η Γερμανία κατόρθωσε και βγήκε στην "επιφάνεια", βυθίζοντας ολόκληρη την υπόλοιπη "παρέα". Για να πάρει "ανάσα", σκαρφάλωσε πάνω στους άλλους και τους βύθισε. Αυτό ήταν το κόλπο. Η Ευρώπη απειλείται με οικονομική καταστροφή, επειδή οι Σιωνιστές δάνεισαν στη Γερμανία τα χρήματα για την ενοποίησή της.

Τώρα αυτή η Γερμανία, με το "θράσος" του αφελούς, ο οποίος δεν γνωρίζει ότι είναι "πιόνι" στα χέρια πονηρών παικτών, παριστάνει τον ιμπεριαλιστή. Με τη δανειακή δύναμη του ισχυρού, προσπαθεί να διασφαλίσει την τεχνητή κι αναπάντεχη υπεροχή της, ασκώντας ιμπεριαλισμό ...Τον ιμπεριαλισμό, που της δίνει η δύναμη της παραγωγικής της μηχανής. Αυτό όμως δεν είναι εύκολο. Το πρόβλημά της είναι αυτό, το οποίο είχε πάντα ...Είναι "στεγνή" από πλουτοπαραγωγικές πηγές και κυρίως από πετρέλαιο ...Το πρόβλημα του Χίτλερ. Δεν

αλλάζουν τα προβλήματα, επειδή αλλάζει ο χρόνος. Αυτά τα ίδια προβλήματα οδηγούν στην αναζήτηση των ίδιων λύσεων ...έστω και με διαφορετικούς τρόπους.

Η Γερμανία με τη θηριώδη παραγωγική μηχανή και την ανύπαρκτη ενεργειακή αυτονομία προσπαθεί να "κατέβει" στη Μέση Ανατολή. Δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά. Αναζητά "ανάσες", για να επιπλεύσει ανάμεσα σε μια "παρέα", η οποία "πνίγεται" από το βάρος της και είναι θέμα χρόνου ν' αντιδράσει. Αυτό ακριβώς μάχεται. Πριν αντιδράσει η ευρωπαϊκή παρέα, η Γερμανία αναζητά τη λύση, για να μην έχει πρόβλημα με την αντίδραση. Οι Εβραίοι την "προγραμματίσαν" με τέτοιο τρόπο, ώστε ο ιμπεριαλισμός της να εξυπηρετεί τον δικό τους σχεδιασμό.

Αυτό ήταν και το πιο έξυπνο κόλπο τους. Ένα κόλπο, το οποίο στην ουσία θα τους προστάτευε από τα μάτια των εχθρών τους. Η Γερμανία θα έκανε αναγκαστικά ό,τι έπρεπε, χωρίς οι ίδιοι να είναι υποχρεωμένοι να την ελέγχουν. Η Γερμανία θα έκανε μόνη της αυτά, τα οποία βολεύουν τους ίδιους. Αυτό κάνει τώρα εν αγνοία της η Γερμανία. Επειδή δεν μπορεί να στηρίξει την παραγωγική της δραστηριότητα χωρίς τον έλεγχο του πετρελαίου που έχει ανάγκη, αναζητά τη διέξοδο προς τη Μεσόγειο. Γνωρίζει ότι στην πρώτη δυσκολία που θ' αντιμετωπίσουν τα θύματά της, θα αντιδράσουν, "κόβοντας" τις "αρτηρίες" της. Αυτό προσπαθεί να διασφαλίσει με την "κάθοδό" της προς τη Μεσόγειο. Προσπαθεί να επιτύχει αυτό, το οποίο επεδίωξε να επιτύχει και ο Χίτλερ.

Η μόνη διαφορά είναι ότι αυτήν τη φορά το επιδιώκει χωρίς τα άρματα και τις βόμβες. Μόνο με χρήματα, διαφθορά, χαφιέδες και προδότες. Εκεί συνεργάζεται με τους Εβραίους, γιατί αυτό συμφέρει τους Εβραίους. Αυτό εννοούμε, λέγοντας ότι οι Εβραίοι την "προγραμματίσαν", για να εκμεταλλευτούν τις δικές της ανάγκες υπέρ των συμφερόντων τους. Για να εξυπηρετήσει λοιπόν τις ανάγκες της η Γερμανία, κάνει αυτό, το οποίο συμφέρει τους Εβραίους. Κάνει αυτό, το οποίο συμφέρει τους ισχυρούς της Νέας Τάξης. Επιχειρεί με όλα τα μέσα να πατήσει το "πόδι" της στην Ελλάδα ...Στο τελευταίο "σκαλί" πριν τη Μέση Ανατολή. Θα πρέπει να τη λεηλατήσει και — για να μην αντιδρά— να τη διατηρεί υπό την ομηρία της ...Στην Ελλάδα, όπου έχει "φτάσει" πλέον μέσω της άθλιας πολιτικής της μέσα στην Ε.Ε. ...Στην Ελλάδα, όπου έχει "φτάσει", δημιουργώντας "διάδρομο" μέσα από τα "προτεκτοράτα" της πρώην Γιουγκοσλαβίας.

Τώρα, δηλαδή, φαίνεται ποιος ήταν ο στόχος της Γερμανίας και ο λόγος για τον οποίο αναμίχθηκε σε όλα τα εγκλήματα, τα οποία έγιναν στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Τώρα φαίνεται για ποιον λόγο "πιέζει" την Ελλάδα με το "Μακεδονικό" Ζήτημα. Θέλει να "φτάσει" στη Μέση Ανατολή και αυτό δεν μπορεί να το κάνει, χωρίς να ελέγχει την Ελλάδα ...Χωρίς να ελέγχει την ίδια τη χώρα και τον λαό της. Γι' αυτόν τον λόγο διέφθιρε τα πάντα στην Ελλάδα. Γι' αυτόν τον λόγο τη λεηλατεί. Θέλει ν' αποκτήσει τον πλήρη έλεγχο των δικτύων υποδομών της, για να απειλεί και να εκβιάζει τον ελληνικό λαό. Θέλει ν' αποκτήσει πλήρη έλεγχο των στρατηγικών υποδομών της —αεροδρόμια, λιμάνια, ακριτικά νησιά—, για να μπορεί να χρησιμοποιεί την Ελλάδα σαν "πλατφόρμα" του ιμπεριαλισμού της. Θέλει ν' αποκτήσει πλήρη κυριότητα των σημερινών ακινήτων του δημοσίου, προκειμένου να μεταφέρει εποίκους στην Ελλάδα.

Απώτερος στρατιωτικού τύπου στόχος είναι η ανεξαρτητοποίηση της Κρήτης. Γιατί; Για να εκμεταλλευτεί τη νησιωτική της φύση. Να τη γερμανοποιήσει και να τη στρατιωτικοποιήσει πλήρως, ώστε, ακόμα και στη χειρότερη περίπτωση, που η υπόλοιπη Ελλάδα θ' αντιδράσει, να μπορεί αυτή να διαθέτει έναν χώρο να "ταμπουρωθεί" ...Να "ταμπουρωθεί" κοντά στον ζωογόνο για τα "ζωτικά" της συμφέροντα χώρο της Μέσης Ανατολής. Πληρωμένοι από τους Γερμανούς είναι όλοι αυτοί, οι οποίοι μιλάνε για "ανεξαρτησία" της Κρήτης. Πληρωμένοι από τους Γερμανούς είναι όλοι οι "αναλυτές", οι οποίοι μιλούν για αγοραπωλησίες νησιών, προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα χρέη. Επιδοτούμενοι από τις μυστικές υπηρεσίες της

Γερμανίας είναι οι "στρατιές" των Γερμανοεβραίων —και όχι μόνον—, οι οποίοι αναζητούν ιδιοκτησίες στην Κρήτη.

Όμως, για να γίνουν όλα αυτά κατορθωτά, θα πρέπει η Γερμανία να "φτάσει" στην Ελλάδα και να την "κατακτήσει" ...Να "φτάσει" με τον ιδιόρρυθμο τρόπο της και να την κατακτήσει με τον ίδιο επίσης ιδιόρρυθμο τρόπο. Μόνον αυτά είναι ιδιόρρυθμα. Όλα τα άλλα είναι ίδια. Οι σύμμαχοι, για παράδειγμα, της Γερμανίας είναι οι ίδιοι που υποστήριξαν και τον Χίτλερ. Κροάτες, Μουσουλμάνοι των Βαλκανίων, Αλβανοί και Βούλγαροι. Εχθροί της είναι και πάλι οι ίδιοι. Σέρβοι και Έλληνες. Η Γερμανία ρυθμίζει τα δίδυμα αντιπαλοτήτων που τη συμφέρουν, για να μην γίνονται ανεπιθύμητες συμμαχίες στην περιοχή. Απέναντι στους Σέρβους έβαλε τους Κροάτες. Απέναντι στους Έλληνες βάζει τους Βούλγαρους, αλλά όχι με τη μορφή της Βουλγαρίας —όπως έκανε ο Χίτλερ—, αλλά με τη μορφή των Σκοπίων. Βούλγαροι και εκτοπισθέντες πρώην δωσίλογοι και γερμανοτσολιάδες της Ελλάδας είναι οι "Μακεδόνες" των Σκοπίων.

Σέρβοι και Έλληνες είναι οι εχθροί της, που τη "χωρίζουν" από τα "λαχταριστά" πετρέλαια της Μέσης Ανατολής. Πώς προσπαθεί να τους νικήσει; Με έναν γνωστό για την ίδια τρόπο. Με τον "Γκεμπελικό" τρόπο. Σήμερα, για παράδειγμα, όλοι οι Έλληνες βλέπουν μια ολόκληρη "εκστρατεία" προπαγάνδας εναντίον τους. Σχεδόν σε καθημερινή βάση οι Γερμανοί "κατηγορούν" τους Έλληνες. Αυτοί, οι οποίοι διέφθειραν την Ευρώπη όσο κανείς άλλος στο παρελθόν, κατηγορούν τους Έλληνες σαν απατεώνες. Ό,τι αρνητικό και να συμβεί στην Ευρώπη, αναλαμβάνουν τα γερμανικά ΜΜΕ να τα "φορτώσουν" στους Έλληνες, γιατί είναι "απατεώνες". Μιλάμε για αθλιότητα, η οποία φτάνει στα όρια της γραφικότητας. Φτάνουν σε σημείο να κατηγορούν την Ελλάδα πως δεν πληρώνει τη Siemens, τη στιγμή που η Siemens είναι η κατ' εξοχήν υπεύθυνη για τη διαφθορά στην Ελλάδα. Συνελήφθησαν Γερμανοί αεροσυνοδοί, να βγαίνουν από γερμανικό αεροπλάνο σε γερμανικό αεροδρόμιο με πλαστά ευρώ και τα γερμανικά ΜΜΕ άφησαν υπονοούμενα για την Ελλάδα και τους Έλληνες.

Γιατί το κάνουν αυτό ...και μάλιστα φτάνοντας στα όρια της γραφικότητας; Γιατί αυτή είναι η "Γκεμπελική" μέθοδος, για να δημιουργήσεις "λόγους" και "αιτίες" να επιτεθείς "δικαίως" σε κάποιον. Δεν ενδιαφέρει κανέναν η αλήθεια της προπαγάνδας. Τους ενδιαφέρει να "λένε" συνεχώς αρνητικά πράγματα, γιατί πάντα στο τέλος κάτι "μένει". Με μέσον αυτήν την "επίθεση" έφτασαν στη Μεσόγειο. Πρώτα επιτέθηκαν στους Σέρβους. Όπως σήμερα επιτίθενται καθημερινά στους Έλληνες, αποκαλώντας τους "απατεώνες", πριν από μερικά χρόνια επιτίθονταν στους Σέρβους, αποκαλώντας τους "δολοφόνους". Γιατί; Για ν' αναλάβουν οι ίδιοι σαν "δίκαιοι" να τους επιτεθούν.

Όταν "πείθεις" τον κόσμο πως οι Σέρβοι είναι "δολοφόνοι", εξασφαλίζεις το "άλλοθι" να τους "βομβαρδίσεις" για το "καλό" της ανθρωπότητας. "Δολοφόνοι" είναι και "δικαιούνται" τον βομβαρδισμό. Σήμερα αυτοί οι "δίκαιοι" άνθρωποι θέλουν να λεηλατήσουν την Ελλάδα και τους Έλληνες. Για να εξασφαλίσουν το "άλλοθι" τους, παίζουν και πάλι το ίδιο γκεμπελικό παιχνίδι. Όπως οι "δολοφόνοι" "δικαιούνται" να βομβαρδιστούν, έτσι και οι "απατεώνες" "δικαιούνται" να τα χάσουν όλα. Ποιος θα τους λυπηθεί; Όπως δεν λυπήθηκαν οι λαοί τους "δολοφόνους" Σέρβους, όταν τους βομβάρδιζαν οι "δίκαιοι", έτσι δεν θα λυπηθεί κανένας τους "απατεώνες" Έλληνες, όταν θα τους λεηλατούν οι ίδιοι "δίκαιοι".

Αυτό είναι το παιχνίδι της προπαγάνδας, αλλά αυτό απαιτεί και προδότες για να έρθει σε πέρας. Σέρβοι προδότες των Σέρβων, υπό την καθοδήγηση και βέβαια τη χρηματοδότηση των "δικαίων", πραγματοποιούσαν τα σεβρικά εγκλήματα, τα οποία στη συνέχεια κατήγγειλαν οι "δίκαιοι" στην παγκόσμια κοινωνία. Έλληνες προδότες των Ελλήνων, υπό την καθοδήγηση και βέβαια τη χρηματοδότηση των "δικαίων", υπερχρέωναν τη χώρα σε βαθμό τέτοιο, που να μην

υπάρχει αντικειμενική δυνατότητα αυτά τα χρέη να εξυπηρετηθούν και άρα να την εμφανίζουν αναξιόπιστη και άθλια. Γερμανοί υπερχρέωναν την Ελλάδα, για να την κατηγορούν κατόπιν ότι "έφαγε" τα χρήματα των Γερμανών.

Κατάλαβε ο αναγνώστης το "κόλπο"; Γι' αυτόν τον λόγο η συμμορία των Εβραίων τοκογλύφων "πνίγει" την Ελλάδα με καθημερινά υβριστικά δημοσιεύματα στον γερμανικό τύπο. Προσπαθεί να την απομονώσει, για να μην της επιτρέψει να βρει συμμάχους στην υπόθεση της αντίδρασης. Τη διαβάει στο σύνολο της παγκόσμιας κοινωνίας, προκειμένου να την κάνει εξαρτώμενη από τη δική της "γενναιοδωρία". Ακόμα και ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεται τα χρέη της —καθώς και τα δικαιώματα "μεταβίβασης" αυτών των χρεών— στον ίδιο στόχο αποσκοπούν ...Να τρομοκρατήσουν τους Έλληνες και την Ελλάδα. Απειλούν πως θα δώσουν τα "δικαιώματα" των χρεών μας στους Τούρκους και άρα ότι θα τους "μεταβιβάσουν" νόμιμα δικαιώματα κυριότητας στα νησιά μας, εφόσον "ανάγκασαν" την προδοτική κυβέρνηση της Αθήνας να αποποιηθεί τα εθνικά δικαιώματα "ασυλίας", τα οποία προβλέπουν οι διεθνείς νόμοι για τα κράτη.

Εξαιτίας αυτής της τρομοκρατικής πολιτικής, κάθε γερμανικό κουτορνήθι, που ως λογιστής των τοκογλύφων "ελέγχει" την Ελλάδα, εμφανίζεται με μια άποψη περί "διαμελισμού" της χώρας ...Μια άποψη, που, για παράδειγμα, δεν την εκφράζουν για την Πορτογαλία ή την Ιρλανδία. Κανένας και ποτέ δεν είπε ότι η Πορτογαλία ή η Ιρλανδία θα κινδυνεύσουν με διαμελισμό ή με απώλεια εδαφών τους, εξαιτίας των χρεών τους. Αυτό μόνον για την Ελλάδα λέγεται και ο αναγνώστης αρχίζει κι αντιλαμβάνεται πλέον το παιχνίδι ...Το παιχνίδι της "απειλητικής" Τουρκίας ...Το παιχνίδι της νεοθωμανικής Τουρκίας με τα νέα "ζωτικά" συμφέροντα.

Τι κρύβει η "επίθεση" φιλίας του Ισραήλ στην Ελλάδα;

Ο αναγνώστης σιγά-σιγά "βλέπει" να "αχνοφαίνεται" η εικόνα του "πάζλ" του παιχνιδιού. Βλέπει, δηλαδή, ότι το "τραπέζι" της Μέσης Ανατολής "στήνεται" με συγκεκριμένο τρόπο. Το Ανατολικό Μπλοκ, το οποίο "ακουμπούσε" επικίνδυνα την Ευρώπη —και αυτή από φόβο υποτασσόταν στην αμερικανική κηδεμονία—, το αντικατέστησαν με ένα Μωαμεθανικό Μπλοκ, που φιλοδοξούν να υποτάξει εκ νέου την Ευρώπη στα σχέδιά τους. Τη Σοβιετική Ένωση με τις ιμπεριαλιστικές φιλοδοξίες την έχουν αντικαταστήσει με μια Τουρκία με νεοθωμανικές και εξίσου ιμπεριαλιστικές φιλοδοξίες. Αυτό είναι το "παιχνίδι" ...Το "παιχνίδι", το οποίο στήθηκε πάνω στην "αντιπαλότητα" της Τουρκίας και του Ισραήλ. Από εδώ και πέρα θα δούμε πώς αυτοί οι βασικοί "παίκτες" δημιουργούν "στρατόπεδα", ώστε να παιχτούν και τα άλλα τα "χαρτιά" ...Τα "χαρτιά" της Γερμανίας, αλλά και της Ελλάδας.

Η Ελλάδα, για να παίξει το "παιχνίδι" τους, θα πρέπει να ελεγχθεί απόλυτα. Αυτόν τον έλεγχο έχει αναλάβει η Γερμανία. Εφόσον λοιπόν στόχος της Γερμανίας είναι να απομονώσει την Ελλάδα, για να τη ληλατήσει σε βαθμό αναίμακτης κατάκτησης, θα πρέπει να μπορεί να τη διατηρεί υπό μόνιμο καθεστώς τρομοκρατίας. Εφόσον δεν μπορεί η ίδια να διατηρεί εντός της Ελλάδας στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής, επιδιώκει, κάθε φορά που υπάρχει αμφισβήτηση της κυριαρχίας της, να διατηρεί εκτός Ελλάδας μια μόνιμη στρατιωτική απειλή, αλλά και μια μόνιμη

συμμαχική δύναμη. Επιθυμεί αυτό το στρατιωτικό παιχνίδι να έχει και "μαστίγιο" και "καρότο", για να την ελέγχει απόλυτα.

Γι' αυτόν τον λόγο έχει ανάγκη την Τουρκία και το Ισραήλ και εξαιτίας αυτής της ανάγκης παίζει αυτό το παιχνίδι με τους μυστικούς συμμάχους. Από τη στιγμή που ο ιμπεριαλισμός της Γερμανίας δεν έχει τη στρατιωτική του "έκφραση", είναι υποχρεωμένη η Γερμανία να παραχωρήσει αυτόν τον ρόλο σε "εργολάβους" και αυτοί είναι οι ρόλοι τόσο της Τουρκίας όσο και του Ισραήλ. Ο ένας θα είναι ο "κακός" της ιστορίας και ο άλλος ο "καλός" ...Το γνωστό παιχνίδι του καλού και κακού μπάτσου. Από εκεί και πέρα το όλο θέμα για τους Γερμανούς είναι να μην αντιληφθούν οι Έλληνες το παιχνίδι που τους παίζουν, γιατί δεν θα μπορούν να τους διατηρούν "ομήρους".

Γι' αυτόν τον λόγο θέλουν την απομόνωση της Ελλάδας ...Την πλήρη απομόνωσή της ...ακόμα και από λαούς, οι οποίοι θα μπορούσαν να έχουν αυθεντικά κοινά συμφέροντα. Λαούς, όπως για παράδειγμα οι Κούρδοι. Κατά "σύμπτωση" με τους Κούρδους η Ελλάδα τα "χάλασε" την εποχή ακριβώς που συνέφερε όλο αυτό το μυστικό "Μπλοκ" των εχθρών της. Πώς τα "χάλασε" όμως; Θυμάται κανείς; Μήπως εξαιτίας της υπόθεσης Οτσαλάν; Ποιος ήταν ο ρόλος τόσο των Τούρκων όσο και των Ισραηλινών σ' εκείνη την περίπτωση; Μήπως τα σχεδίασαν όλα μόνοι τους και απλά τη ζημιά την απέδωσαν στους αφελείς; Οι Εβραίοι της PAX HEBRAICA σ' εκείνη την περίπτωση κατάφεραν να έχουν και τον σκύλο χορτάτο και την πίτα ολόκληρη.

Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί κατόρθωσαν, μέσω του Ισραήλ και της Μοσάντ και εξυπηρέτησαν τα μέγιστα τους Τούρκους, αλλά την "προδοσία" Οτσαλάν δεν την "φορτώθηκαν" οι ίδιοι, αλλά τη "φόρτωσαν" στους Έλληνες. Στους μοναδικούς, δηλαδή, οι οποίοι δεν είχαν λόγο να εξασθενήσει το κουρδικό κίνημα ...Κι όμως ...Οι Έλληνες εμφανίζονται να έβγαλαν μόνοι τους τα μάτια τους. Θυμάται μήπως ο αναγνώστης ποιοι ήταν υπεύθυνοι για εκείνη την ανθελληνική προδοσία; ...Η σημερινή κυβέρνηση των τοκογλύφων και του ΔΝΤ ...Ο Πάγκαλος, ο Παπανδρέου, ο Πετσάλνικος και ο γνωστός φαν του ΔΝΤ ο Παπαδόπουλος ...Ο πρόεδρος της Κυβέρνησης, ο αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και ο πρόεδρος της Βουλής ...Ο πρώτος και ο δεύτερος της εκτελεστικής εξουσίας και ο πρώτος της νομοθετικής εξουσίας ...Ο γιος του πρωθυπουργού του Εμφυλίου, ο εγγονός του δωσίλογου, ο οποίος παρακαλούσε τους Ναζί να τον κάνουν πρωθυπουργό της κατοχής και ο επαρχιώτης, ο οποίος ακόμα δεν καταλάβαμε ποιος και γιατί τού πλήρωνε τις σπουδές στη Γερμανία.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που μιλάμε για νέες μεθόδους του γερμανικού ιμπεριαλισμού, οι οποίες όμως στηρίζονται στους παλιούς συνεργάτες; Κατάλαβε ο αναγνώστης πώς οι δωσίλογοι καταφέρνουν και γίνονται πρωθυπουργοί και πρόεδροι; Κατάλαβε πού βρέθηκαν τόσο Χριστοφοράκοι μαζί, την ώρα που συνέφερε τη Γερμανία; Η υπόθεση Οτσαλάν, δηλαδή, είναι πολύ περισσότερα απ' ό,τι φαίνεται εκ πρώτης όψεως. Οι Έλληνες, οι οποίοι τον πρόδωσαν, πρόδωσαν κατ' αρχήν την Ελλάδα και κατόπιν τον κουρδικό λαό.

Αντιλαμβανόμαστε πλέον πλήρως ότι όλα αυτά αναγκάζουν τους Γερμανούς, τους Ισραηλινούς και τους Τούρκους να ασκούν μυστική διπλωματία μέσω μυστικών μεταξύ τους σχέσεων. Δεν τους συμφέρει να καταλαβαίνουν οι Έλληνες τα παιχνίδια, τα οποία παίζουν εις βάρος τους. Ταυτόχρονα δεν τους συμφέρει να καταλαβαίνουν και τα υπόλοιπα κράτη της περιοχής τους στόχους τους, γιατί απλούστατα θα αντιδράσουν ...Θα αντιδράσουν οι πάντες ...Από τους πιο ισχυρούς μέχρι τους πιο αδύναμους ...

Θα αντιδράσει η Βρετανία, αλλά και οι ΗΠΑ με τη νέα γερμανική "εισβολή" σε χώρους τους οποίους θεωρούν "δικούς" τους και επηρεάζουν τα πραγματικά ζωτικά συμφέροντά τους. Θα αντιδράσουν όλοι όσοι θίγονταν, κάθε φορά που ισχυροποιούνταν η Γερμανία ...Τα μεγάλα

θύματά της, τα οποία έχουν ακόμα νωπές τις μνήμες τους από τις ναζιστικές θηριωδίες ...Από τους Σέρβους και τους Πολωνούς μέχρι τους Άραβες της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής ...Τέλος θ' αντιδράσουν και κοινοί ανταγωνιστές της Γερμανίας, οι οποίοι θα τη βλέπουν να "ξεφεύγει" από τα μέτρα τους ...Κράτη δεύτερης "γραμμής", όπως η Ιταλία ή η Γαλλία για παράδειγμα.

Για να εξαλείψει αυτή η διεθνής "συμμορία" τον κίνδυνο αυτόν, παίζουν το παιχνίδι της τουρκικής "προκλητικότητας". Προσπαθούν να εμφανίσουν τον "εργολάβο" σαν κοινό "εχθρό", ο οποίος με την προκλητική συμπεριφορά του μπορεί να δημιουργήσει νέους συμμάχους ...Τον νέο κοινό "εχθρό", ο οποίος δημιουργεί νέες συμμαχίες. Τον κοινό "εχθρό" της Ελλάδας, αλλά και της Γερμανίας και του Ισραήλ. Έναν κοινό "εχθρό", ο οποίος θα "στρέφει" την Ελλάδα στην προστασία της ισχυρής Γερμανίας. Έναν κοινό "εχθρό", ο οποίος θα αποτελεί το "θεμέλιο" μιας νέας και ισχυρής ελληνοϊσραηλινής συμμαχίας. Αυτό το τελευταίο είναι και το κυρίως ζητούμενο της όλης μεθόδευσης. Θέλουν να βάλουν "ρυθμιστή" της ελληνικής συμπεριφοράς το Ισραήλ. Η Ελλάδα θα αντιδρά με βάση τα εθνικά της συμφέροντα μόνον όταν θα συμφέρει τον κρυφό συνέταιρο της Τουρκίας. Ποτέ δεν θα αφεθεί —ούτε κατά λάθος— να χτυπήσει τον τουρκικό "αραμπά", γιατί πάντα θα την εμποδίζει το "συμμαχικό" Ισραήλ.

Οι Εβραίοι, οι οποίοι ελέγχουν απόλυτα τόσο τη Γερμανία όσο και το Ισραήλ, θα γνωρίζουν τα συμβαίνοντα στις δύο πλευρές και θα μας "κουρδίζουν". Θα βάζουν την "εύθραυστη" Τουρκία να παίζει εκ του ασφαλούς σκληρά παιχνίδια πολέμου και απειλών εις βάρος της Ελλάδας. Εκ του ασφαλούς, γιατί θα ελέγχουν την αντίδραση της Ελλάδας, προκειμένου να μην απειλεί την Τουρκία. Γι' αυτόν τον λόγο οι Γερμανοί εκπαιδεύουν την ελληνική κοινωνία στην ανοχή απέναντι στις προσβολές. Γι' αυτόν τον λόγο έχουν ανάγκη την ελληνοϊσραηλινή συμμαχία.

Θα βάλουν τους Ισραηλινούς να παίζουν το γνωστό παιχνίδι του συμμάχου, το οποίο προκύπτει από μια κοινή έχθρα. "Φίλος" της Ελλάδας θα εμφανίζεται το Ισραήλ, όχι επειδή οι Έλληνες συμπαθούν τους φονιάδες της Γάζας, αλλά επειδή είναι "εχθρός" της Τουρκίας. Βάζουν την Τουρκία ν' αμφισβητεί "προφανή" δικαιώματα της Ελλάδα πάνω σε θέματα ΑΟΖ, μόνο και μόνο για να δώσουν στο Ισραήλ τη τζάμπα δυνατότητα είτε να προσφέρει "δώρα" σαν "φίλος" είτε να "υπερασπιστεί" δικαιώματα σαν "σύμμαχος" ...Στρατηγικός σύμμαχος μεγάλων συμφερόντων.

Έτσι κι αλλιώς πρόβλημα εξαιτίας της "μοιρασιάς" δεν υπάρχει. Δεν έχουν λόγο να παίξουν οι Γερμανοί σ' αυτήν την μοιρασιά. Από τώρα είναι γνωστές οι πολυεθνικές, οι οποίες θα εκμεταλλευτούν τα κοιτάσματα του Αιγαίου ή του Λιβυκού Πελάγους ...αν και εφόσον βέβαια αυτά υπάρχουν. Ελάχιστα τις απασχολεί αν τα "ψίχουλα" του "Ινδιάνου" θα τα πάρουν οι Έλληνες ή οι Τούρκοι. Αυτό, το οποίο τους ενδιαφέρει πρωτίστως είναι να διατηρούν μόνιμα "ανοικτό" τον "διάδρομο", ο οποίος βάζει τα συμφέροντά τους στη Μέση Ανατολή. Να διατηρούν μόνιμα ανοικτή μια "αρτηρία", που οδηγεί το πετρέλαιο κατ' ευθείαν στη Γερμανία. Αυτό τους ενδιαφέρει και αυτό μπορούν να το καταφέρουν μόνον ελέγχοντας την Ελλάδα και κατέχοντας την Κρήτη.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον νέο σχεδιασμό; Η Τουρκία θα εμφανίζεται σαν εκφραστής της δύναμης του Ισλάμ. Επειδή το Ισλάμ, σύμφωνα με τη δυτική λογική, δεν έχει ιδεολογία, αλλά μόνον επεκτατική διάθεση και ασκεί τρομοκρατία, η Τουρκία θα το εκφράζει απόλυτα. Θα αρκείται στον ρόλο του "Τραμπούκου", ο οποίος διεκδικεί τα πάντα με τη λογική του "ζωπικού χώρου". Από εκεί και πέρα το Ισραήλ και η Ελλάδα θα είναι τα προκεχωρημένα "φυλάκια" του ελεύθερου κόσμου ...Οι πιστοί σύμμαχοι, οι οποίοι σε απόλυτο συντονισμό θα περιορίζουν αυτόν τον "Τραμπούκο" στις απαιτήσεις του. Η Γερμανία θα τους "συντονίζει" και πίσω από τη Γερμανία θα γελάνε με τα χάλια μας οι Εβραίοι της PAX HEBRAICA. Η Ελλάδα και οι Έλληνες

θα είναι μονίμως όμηροι των Εβραίων, οι οποίοι τους μισούν και των Γερμανών, οι οποίοι τους λεηλατούν. Οι Τούρκοι θα την "πληγώνουν" την Ελλάδα και θα την "θεραπεύουν" οι συνέταιροι τους με τα "ξυράφια". Αυτό είναι το σχέδιο ...και καλό είναι να το γνωρίζει ο αναγνώστης.

Η "αστοχία" ενός αφελούς σχεδιασμού.

Η "αρρώστια" ενός "πρωταγωνιστή" απειλεί την "παράσταση".

...Καλοί οι "παίκτες" ...καλό το "παιχνίδι", ...αλλά, δυστυχώς, τους έσπασε το "τραπέζι". Πού την "πάτησαν"; Σ' αυτό που συμβαίνει σήμερα στη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική. Δεν περίμεναν σε καμία των περιπτώσεων ν' "αναφλεγεί" η περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής. Πήγαν να "κληρονομήσουν" την "παρτίδα" της προηγούμενης ΡΑΧ AMERICANA και τους διαλύονται τα "πιόνια". Νόμιζαν ότι θα αρκούσε απλά να τα "κουνήσουν" και να τους αλλάξουν "θέση" για να κερδίσουν την "παρτίδα", αλλά αυτά τα αδύναμα πλέον "πιόνια" διαλύονται στα "χέρια" τους. Η "αστοχία" ξεκινάει από την ίδια την Τουρκία, η οποία βρίσκεται πλέον σε οριακή κατάσταση. Σ' ό,τι την αφορά συμβαίνει το χειρότερο δυνατό που θα μπορούσε να της συμβεί. Το ρίσκο της δεν "βγαίνει" και κινδυνεύει όχι απλά να μην είναι αποτελεσματική, αλλά να διαλύσει.

Όλα αυτά, τα οποία εξακολουθεί και κάνει ο βλάκας ο Νταβούτογλου, είναι "έξυπνα", αλλά υπό μια προϋπόθεση. Υπό την προϋπόθεση ότι δεν θ' αλλάξουν τα δεδομένα στην περιοχή ...Δεν θ' αλλάξουν τα "στημένα" καθεστώτα, τα οποία επιτρέπουν στο "ανάπηρο" τουρκικό κράτος να κάνει τον δυναμικό "χωροφύλακα".

Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για "παρτίδα", η οποία δεν μπορεί να παιχθεί, αν αρχίσουν και διαλύονται τα "πιόνια". Τα "πιόνια" είναι οι προϋποθέσεις, για να κάνει η Γερμανία "ματ" με την "νεοθωμανική" Τουρκία.

Είναι προϋπόθεση, δηλαδή, να υπάρχει το καθεστώς του Άσαντ στη Συρία. Είναι προϋπόθεση να υπάρχει το αμερικανόδουλο καθεστώς του Ιράκ. Είναι προϋπόθεση να υπάρχει το αμερικανόδουλο καθεστώς του Μουμπάρακ στην Αίγυπτο. Είναι προϋπόθεση να υπάρχει το καθεστώς του "τρελού" στη Λιβύη. Είναι προϋπόθεση το Ιράν να διατηρεί σταθερά φιλική πολιτική έναντι της Τουρκίας και άρα να έχει "φάει" το "παραμύθι" της τουρκικής έχθρας απέναντι στο Ισραήλ.

Το καθένα από αυτά τα "πιόνια" παίζει τον ρόλο του, για να μπορεί ο "ανάπηρος" να παριστάνει τον "αίλουρο".

Αν το συριακό καθεστώς καταρρεύσει, δεν ελέγχει το κουρδικό του στοιχείο και αυτό σημαίνει πως πέφτει ένα πρώτο "κομμάτι" του κουρδικού "ντόμινο". Το πρόβλημα με αυτόν τον τρόπο μπαίνει στην Τουρκία ...Στην πιο ευαίσθητη και στρατηγική περιοχή της Τουρκίας. Κουρδική περιοχή είναι αυτή των "φραγμάτων", την οποία η Συρία, λόγω της Συνθήκης της Λοζάννης, στερήθηκε, για να δοθεί στην Τουρκία. Αν ταυτόχρονα καταρρεύσει το ιρακινό καθεστώς της "ξεδοντιασμένης" και χρεοκοπημένης πλέον Αμερικής, το κουρδικό "τόξο" γύρω από την Τουρκία "κλείνει". Η Τουρκία έρχεται αντιμέτωπη με τον εφιάλη της. Αποκτά εξωτερικό εχθρό με δυνατότητες πολέμου και όχι εχθρό, που, λόγω σχεδιασμού, την απειλεί με απλό εσωτερικό ξεσηκωμό ...Αποκτά εξωτερικό εχθρό με μέγεθος που τρομάζει.

Τα ίδια προβλήματα θα βρει και πιο "μακριά". Τον εκβιασμό της Ελλάδας για τον καθορισμό της ΑΟΖ της τον επιτυγχάνει με εξωτερική "βοήθεια". Χωρίς αυτήν τη "βοήθεια" θα εμφανιζόταν

όχι μόνον παράνομη στις απαιτήσεις της, αλλά και παράλογη. Τη "βοήθεια" όμως αυτήν την έδινε η Αίγυπτος. Ποια Αίγυπτος όμως; ...Το "πιόνι" Αίγυπτος. Η Αίγυπτος του Μουμπάρακ ήταν αυτήν, η οποία καθ' υπόδειξη της Γερμανίας δεν έδειχνε ανταπόκριση στο "κάλεσμα" της Ελλάδας για καθορισμό των ορίων των ΑΟΖ. Η Αίγυπτος του Μουμπάρακ "καθυστερούσε" μια απλή διαδικασία, για να μπορεί η Λιβύη ν' "αμφισβητεί" τη Γαύδο και να δίνει στην Τουρκία τη δυνατότητα να "παίζει" με το Καστελόριζο ...Όμως, η σημερινή Αίγυπτος είναι "άλλη" Αίγυπτος.

Δίπλα σ' αυτήν την "άλλη" Αίγυπτο έχει στηθεί και μια "άλλη" Λιβύη. Οι Μουμπάρακ όμως και οι Καντάφι ήταν οι χρήσιμοι "παίκτες" για τη γερμανική πολιτική και αυτοί σήμερα δεν υπάρχουν. Ο ένας βρίσκεται ανάμεσα σε μια φυλακή και ένα νοσοκομείο και ο άλλος κρύβεται σαν το ποντίκι κάπου στην έρημο. Γι' αυτόν τον λόγο πανικοβλήθηκαν οι Γερμανοί μ' αυτά που συμβαίνουν στην περιοχή. Ό,τι σχεδίασαν και όπου στηρίχθηκαν οι σχεδιασμοί τους κατέρρευσε σε μια νύχτα. Τώρα "τρέχει" η Τουρκία, αλλά δυστυχώς δεν μπορεί να κάνει και πολλά πράγματα. Ο εμφανιζόμενος σαν "ιμπεριαλιστής" σύντομα θ' αναγκαστεί να δώσει μάχη επιβίωσης. Γιατί; Γιατί αν δεν αντέξει το καθεστώς της Συρίας, το πρόβλημα θα "μετακινηθεί" στο εσωτερικό της Τουρκίας.

Το "κύμα" της αντίδρασης, που ταλανίζει ολόκληρο το Ισλάμ, θα μετακινηθεί και στην Τουρκία, εφόσον παντού τα ίδια προβλήματα απασχολούν το Ισλάμ. Το κύμα αυτής της αντίδρασης μπορεί να μπει σαν "τσουνάμι" μέσα στην Τουρκία. Γιατί; Γιατί δεν μεταμορφώθηκε —και μάλιστα σε καιρό ύφεσης— η Τουρκία σε οικονομική υπερδύναμη, όπως θέλει η προπαγάνδα της Νέας Τάξης ...Η προπαγάνδα, η οποία προσπαθεί να πείσει τους Έλληνες ότι έχουν απέναντί τους έναν εύρωστο γίγαντα. Υποφέρει ο πληθυσμός της Τουρκίας από τη φτώχεια. Αυτό είναι φυσικό. Σε μια εποχή, που υποφέρουν οι Αμερικανοί και οι Άγγλοι, είναι δυνατόν να ευημερούν οι Τούρκοι. Υποφέρουν κι αυτοί μαζί με όλους τους άλλους και κυρίως οι "μελαχρinoί" μουσουλμάνοι Τούρκοι. Αυτοί, οι οποίοι μονίμως εδώ και έναν αιώνα αναζητούν να βρουν ευκαιρία και αιτία να ξεσηκωθούν εναντίον του καθεστώτος των "ξανθών" κεμαλικών.

Για πόσο καιρό θα τους "δουλεύουν" τα σιωνιστικά μίσθαρνα τύπου Ερντογάν και Νταβούτογλου; Αυτό είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να συμβεί στην Τουρκία. Να ενεργοποιηθεί η κοινωνική ένταση, εξαιτίας της φτώχειας που σκορπά η παγκόσμια ύφεση. Αυτό, με βάση τα όσα συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή, αντιλαμβανόμαστε ότι δεν είναι πολύ δύσκολο να συμβεί. Από τη στιγμή που ξεσηκώθηκαν εναντίον σκληρών καθεστώτων λαοί πιο καταπιεσμένοι ακόμα και από τους Τούρκους, είναι βέβαιο ότι μπορούν να ξεσηκωθούν κι αυτοί. Μέχρι τότε θα είναι "υπνωτισμένοι" οι ισλαμιστές στην Τουρκία, επειδή αφελώς νομίζουν ότι τους κυβερνούν οι "δικοί" τους Ερντογάν και Νταβούτογλου; Πόσο "δικός" τους μπορεί να είναι ο κολεγιόπαις Νταβούτογλου;

Αν αυτοί ενεργοποιηθούν, η κοινωνία της Τουρκίας μπαίνει σε φάση "πυρπόλησης". Γιατί; Γιατί πάντα υπάρχουν οι Κούρδοι ...Οι αλύτρωτοι Κούρδοι ...Το μοναδικό έθνος αυτού του μεγέθους στην ιστορία του Πλανήτη, που δεν γνώρισε ελευθερία και αυτοδιάθεση μέσω ενός ανεξάρτητου κράτους. Το πιο μεγάλο έθνος, το οποίο δεν διαθέτει κρατική οντότητα ...Οι Κούρδοι, που είναι οι μεγαλύτεροι αδικοημένοι του τελευταίου αιώνα ...Οι Κούρδοι, που στην κυριολεξία είναι απειράριθμοι. Δεκάδες εκατομμύρια είναι. Δεκάδες εκατομμύρια, που αναπαράγονται με τρομερούς ρυθμούς, τη στιγμή που το κεμαλικό καθεστώς "υποφέρει" από την "αρρώστια" της υπογεννητικότητας των πλούσιων και των ανεπτυγμένων.

Και μόνον να σκεφτεί κάποιος πόσο μεγάλη είναι η απειλή που αντιπροσωπεύουν οι Κούρδοι για την Τουρκία και τα συμφέροντά της στην κοιλάδα της Μεσοποταμίας, μπορεί να καταλάβει πόσο μας "δουλεύει" ο βλαξ Νταβούτογλου, όταν δήθεν "στρέφει" τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας προς το Αιγαίο. Τα "ζωτικά" συμφέροντα της Τουρκίας είναι αυτά, τα

οποία επί έναν αιώνα προστατεύουν οι κεμαλιστές, οι οποίοι γνωρίζουν την επικινδυνότητα του οθωμανισμού ...Οι έμπειροι κεμαλιστές, οι οποίοι πάντα βάζουν την Τουρκία να προστατεύσει τα "πολλά" που ήδη απολαμβάνει και όχι να διεκδικεί τα λίγα, που μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο τα πάντα. Ούτε που γνωρίζει αυτός ο βλαξ σε τι κίνδυνο βάζει την Τουρκία με τις "επαφές" της με τη μειονότητα της Θράκης.

Δεν βλέπει αυτό, το οποίο άρχισε να φαίνεται από την Κύπρο. "Go Home"... λένε στους Τούρκους οι ίδιοι οι Τουρκοκύπριοι. Δηλωμένοι Τούρκοι και ισλαμιστές διώχνουν από την Κύπρο την Τουρκία, η οποία θέλει να παραστήσει τον πανισλαμικό φορέα λαών, οι οποίοι και επισήμως τη μισούν. Τους "φτύνουν" οι ίδιοι οι Τούρκοι στην Κύπρο και προσπαθούν να μας πείσουν ότι απλά "βρέχει" στη Μέση Ανατολή των Αράβων. Καθημερινά διαψεύδεται η "ρητορική" του Νταβούτογλου από μια πολύ σκληρή πραγματικότητα ...Μια πραγματικότητα, η οποία θέλει την Τουρκία να έχει εχθρικές σχέσεις με οτιδήποτε σχετίζεται με τη θρησκεία τού Ισλάμ και βέβαια με τους αραβικούς λαούς.

Αυτήν τη φυσική αντιωμαμεθανική πολιτική του κεμαλικού κράτους άλλαξε ο Νταβούτογλου και αυτή η επιλογή του απειλεί με απόλυτη καταστροφή το ίδιο το τουρκικό κράτος. Τώρα αρχίζουν και φαίνονται τα λάθη της τουρκικής πολιτικής, τα οποία περιγράψαμε στην αρχή του κειμένου. Μέχρι τώρα η κεμαλική Τουρκία όχι απλά δεν παρίστανε την "πλατφόρμα" του ισλαμισμού, αλλά αντίθετα την απέφευγε όπως ο διάολος το λιβάνι. Αυτή η "άθρη" και "αντιοθωμανική" Τουρκία —παρά τις δυσκολίες— επιβίωσε για έναν ολόκληρο αιώνα ...Επιτυχώς. Ήταν ένα σκληρό "πιόνι" και έπαιζε τον ρόλο του στην "παρτίδα" χωρίς κανένα πρόβλημα. Τώρα, ο υπουργός εξωτερικών αυτού του προβληματικού "κράτους" έρχεται κι αλλάζει τον "προσανατολισμό" του κατά 180 μοίρες.

Χάρη στον "γίγαντα" της διπλωματίας —τον αγράμματο κοινωνιολόγο και αυτοδίδακτο αυτοκράτορα Νταβούτογλου— η μέχρι τώρα "άθρη" Τουρκία εμφανίζεται σαν "Τζαμαχιρία", έτοιμη να προστατεύσει τα συμφέροντα των απανταχού μουσουλμάνων. Η μέχρι τώρα αστική και άρα "αντιοθωμανική" Τουρκία έρχεται να εμφανιστεί σαν "κληρονόμος" του οθωμανισμού και εκφραστής ενός νεοθωμανισμού. Εμφάνισαν μια "καρικατούρα" συστήματος και προσπαθούν να της δώσουν σάρκα και οστά. Ένα "ζόμπι" ενός παλαιού "νεκρού" συστήματος, το οποίο προσπαθούν να το εμφανίσουν σαν "ζωντανό". Νομίζουν ότι, επειδή η γυναίκα του Ερντογάν φοράει μια μαντίλα και ο Νταβούτογλου "θυμίζει" δυτικό αστό, αυτό είναι η σύγχρονη εικόνα του "οθωμανισμού". Οθωμανισμός, δηλαδή, γι' αυτούς είναι ένας άντρας με κουστούμι και μια γυναίκα με μπούργκα.

Αυτή η καρικατούρα κινδυνεύει σήμερα να καεί. Αυτό είναι το τουρκικό "πιόνι", το οποίο σήμερα απειλείται με πλήρη διάλυση. Γι' αυτόν τον λόγο μιλήσαμε για παιχνίδι, το οποίο διεξάγεται σε "σκακίερα" που πήρε "φωτιά" και απειλείται με γενική καταστροφή. Η "φωτιά" της "σκακίερας" καίει ένα από τα βασικά "πιόνια". Η σημερινή γενική αναστάτωση στο Ισλάμ είναι επικίνδυνη για την Τουρκία. Είναι όμως εξίσου επικίνδυνη και για τους "παίκτες", οι οποίοι παίζουν το "πιόνι" της Τουρκίας. Είναι επικίνδυνη και γι' αυτούς, οι οποίοι βρίσκονται "πίσω" της. Είναι επικίνδυνη, γιατί τους αποκαλύπτει. Είναι επικίνδυνη γι' αυτούς που κινούν μυστικά τα "νήματα", γιατί τους βγάζει από τις "σκιές". Αποκαλύπτεται πλέον ακόμα και στα μάτια των πιο αδών πως οι Τούρκοι δεν είναι αυτόβουλοι "παίκτες". Στηρίζονται σε άλλους, για να τολμούν να εκτελούν μια τέτοια υψηλού ρίσκου πολιτική. Ακόμα και η βλακεία του γερμανοχαφιεδάκου Νταβούτογλου δεν δικαιολογεί μια τέτοια "αυτοκτονική" πολιτική.

Ακόμα κι αν αυτός δεν "βλέπει" την καταστροφή να έρχεται κατά το μέρος της Τουρκίας, είναι βέβαιον ότι το έμπειρο κεμαλικό κράτος τη "βλέπει". Βλέπει ότι η Τουρκία με αυτές τις επιλογές βαδίζει προς την καταστροφή. Άρα; Άρα αποδεικνύεται ότι υπάρχουν κι "άλλοι" κρυφοί

παίκτης στο παιχνίδι, εφόσον αυτό δεν αλλάζει μέχρι τώρα. Αυτοί οι "άλλοι" είναι οι Εβραίοι και οι Γερμανοί. Αυτοί είναι οι μόνοι, που έχουν την ισχύ και μπορούν να διαβεβαιώσουν και να εγγυηθούν σ' αυτό το σκληρό κεμαλικό κράτος ότι η Τουρκία θα παριστάνει τον "χωροφύλακα" εκ του ασφαλούς. Θα κάνει τον "άγριο", αλλά χωρίς να κινδυνεύει να εμπλακεί σε πολεμική σύγκρουση με κανέναν γείτονα και ειδικά με την Ελλάδα ...Την Ελλάδα, η οποία μπορεί να είναι "μικρόσωμη" μπροστά της, αλλά που είναι ένα εθνικά ομοιογενές κράτος και ως εκ τούτου επικίνδυνο για έναν πολυεθνικό "αραμπά" όπως η Τουρκία.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που μιλάμε για άκρως ανεπιθύμητες αποκαλύψεις; Κατάλαβε τον λόγο που θεωρούμε μαθηματικά βέβαιον ότι η Γερμανία κρύβεται πίσω από τον νεοθωμανισμό της. Κατάλαβε τον λόγο που η Ελλάδα θ' αναγκαστεί ν' αποδεχθεί ακόμα και με τη βία την ισραηλινή "φιλία"; Θα αναγκαστεί να την αποδεχθεί, για να ελέγχει το Ισραήλ τη στρατιωτική συμπεριφορά της, προκειμένου να μην χαθεί ο έλεγχος. Δεν μπορεί να συμβαίνει κάτι διαφορετικό. Κάποιος πρέπει να "διαβεβαιώνει" την Τουρκία ότι δεν κινδυνεύει με πραγματική πολεμική σύγκρουση με την Ελλάδα. Κάποιος πρέπει να τη "διαβεβαιώνει" ότι μπορεί να επαναφέρει όρους όπως τον οθωμανισμό και να μην κινδυνεύει από τους λαούς που μισούν τον οθωμανισμό και είναι τόσο οι Βαλκάνιοι όσο και οι Άραβες. Κάποιος, ο οποίος μπορεί να ρυθμίζει τις συμπεριφορές των αραβικών καθεστώτων, "εγγυάται" στην "παράσταση" της Τουρκίας ακίνδυνους "συμπρωταγωνιστές".

Η Τουρκία, δηλαδή, έχει πάρει "εγγυήσεις" για να λείι αυτά που μισούν οι λαοί της περιοχής, αλλά για κάποιον λόγο θα ανταποκρίνονται θετικά όλα τα καθεστώτα της περιοχής ή τουλάχιστον δεν θ' αντιδρούν βίαια, όπως θα ήταν το φυσιολογικό. Είναι φύση αδύνατον να μην είναι "στημένη" η προσπάθεια της Τουρκίας να μπει επικεφαλής της οργής του Ισλάμ εναντίον του Ισραήλ. Πρέπει να σε αφήνουν οι Σαουδάραβες, για παράδειγμα, για να παριστάνεις τον "προστάτη" των Αράβων. Πρέπει να σε αφήνουν τα "ιερατεία" τους, για να παριστάνεις τον "προστάτη" του Ισλάμ ...και μάλιστα όταν στο Σύνταγμά σου είσαι δηλωμένος "άθεος".

Τέτοιες "πλάτες" μόνον η Γερμανία και το Ισραήλ μπορεί να τους εξασφαλίσει. Δυστυχώς όμως γι' αυτούς τα πράγματα δείχνουν ότι μάλλον δεν θα τους βγουν οι σχεδιασμοί τους. Δεν είναι βέβαιον ότι αυτές οι "πλάτες" θα είναι για πολύ καιρό ακόμα ισχυρές. Η Γερμανία δίνει μια μάχη με τον χρόνο, προκειμένου να επωφεληθεί εις βάρος της Ελλάδας πριν σκάσει η παγκόσμια "φούσκα", η οποία θα στείλει τους πάντες στα σπίτια τους ...Μια μάχη δύσκολη, η οποία διαρκώς γίνεται δυσκολότερη. Έχει κερδίσει τις "μάχες" με τους ανταγωνιστές της, αλλά όχι τον πόλεμο. Έχει κατορθώσει να γίνει ο πρώτος "παραγωγός" της Ευρώπης, αλλά οι αγορές της καταρρέουν η μία μετά την άλλη.

Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει ούτε ένας ασφαλής "προορισμός" για τη γερμανική παραγωγή, ώστε να της δίνει πίστωση χρόνου. Τις χρεοκοπημένες ΗΠΑ τις ακολουθούν χρεοκοπημένοι Ευρωπαίοι. Η ιαπωνική αγορά μετά τον σεισμό και το πυρηνικό ατύχημα καταρρέει. Η Κίνα απειλείται με "ύφεση", εφόσον η παραγωγή της δεν βρίσκει διέξοδο σε μια "αγορά" που παραλύει. Η Μέση Ανατολή έχει πάρει "φωτιά" και το τελευταίο που μπορεί να κάνει είναι να εξασφαλίσει πελάτες στη γερμανική παραγωγή. Η Ινδία δεν πρόλαβε καν να γίνει "ενδιαφέρουσα" αγορά. Την ίδια ώρα η Γερμανία δουλεύει "φουλ", γιατί αυτό επιβάλλει ο ρόλος της και ο ανταγωνισμός της. Δουλεύει με "φουλ πίεση" και αν η παραγωγή της δεν βρει σύντομα διέξοδο, θα πάθει "εγκεφαλικό".

Την ίδια ώρα τα προβλήματα πολλαπλασιάζονται και στο στρατηγικό επίπεδο της συμμαχίας. Η φωτιά στη Μέση Ανατολή έχει αλλάξει όλα τα δεδομένα. Το Ισραήλ χάνει το ένα μετά το άλλο τα "χαρτιά" του, που του επέτρεπαν να ελέγχει την "παρτίδα" της Μέσης Ανατολής ...Χάνονται τα καθεστώτα της Μοσάντ ...Καθεστώτα τύπου Μουμπάρακ, των οποίων ο

αντισιωνισμός "ρυθμιζόταν" από την ίδια τη Μοσάντ. Απειλούνται με "ξήλωμα" οι πάντες. Το καθεστώς της Συρίας, το αμερικανόδουλο καθεστώς του Ιράκ, της Ιορδανίας, της Υεμένης του Ομάν αλλά και του Μπαχρέιν. Μέχρι και το καθεστώς της Σαουδικής Αραβίας απειλείται με ανατροπή. Υπό αυτούς τους όρους το Ισραήλ δεν μπορεί να συνεχίσει να παίζει τον προκλητικό του ρόλο. Δεν μπορεί να δημιουργεί "ήρωες" και "αντιήρωες" στην περιοχή. Τζάμπο κόπο κάνει ο Ερντογάν που το βρίζει, επειδή θέλει "ένσημα" "ήρωα" του Ισλάμ.

Η Τουρκία καθημερινά δείχνει αδύναμη να παίζει τον "ρόλο" της. Ο ρόλος τού δήθεν "πανίσχυρου" "Χωροφύλακα" δεν μπορεί να "παιχτεί" τώρα, που καταρρέουν όλα τα καθεστώτα, τα οποία με τον άλφα ή βήτα τρόπο ελέγχονταν από το Ισραήλ και άρα εξυπηρετούσαν τη σιωνιστική γερμανική ιμπεριαλιστική πολιτική. Ο "πλαδαρός" και "ασθενικός" "Χωροφύλακας" δεν μπορεί να παίζει το "σκληρό" παιχνίδι του, χωρίς να είναι "στημένα" τα θύματά του. Η Τουρκία δεν μπορεί να κάνει εξωστρεφή πολιτική με όλα τα μέτωπα ανοικτά στο εσωτερικό της.

Αυτό είναι και το τραγικό με την περίπτωση της. Γι' αυτόν τον λόγο μπορούμε πλέον να μιλάμε με σιγουριά για αστοχία σχεδιασμού. Στην κυριολεξία η Μέση Ανατολή πήρε "φωτιά" και αυτή που "καίγεται" είναι η Τουρκία. Γιατί; Γιατί η "φωτιά" απειλεί και την ίδια. Για τους ίδιους λόγους, που ξεσηκώθηκαν οι ισλαμιστές στη Μέση Ανατολή, μπορούν να ξεσηκωθούν και οι Τούρκοι εναντίον του κεμαλικού καθεστώτος. Η μόνη διαφορά της "μοντέρνας" Τουρκίας σε σχέση με τις πρωτόγονες "Τζαμαχιρίες" είναι ποσοτική και όχι ποιοτική. Στη "μοντέρνα" Τουρκία απλά το καθεστώς είναι ταξικό και όχι ατομικό ιδιωτικό ...Είναι απλά περισσότεροι —και όχι διαφορετικοί— οι καθεστωτικοί στην Τουρκία ...Δεν είναι η ολιγομελής οικογένεια του Καντάφι ή του Άσαντ, αλλά η πολυμελής "οικογένεια" του Κεμάλ.

Οποιαδήποτε όμως ταξική διεκδίκηση στην Τουρκία μπορεί να μεταβληθεί σε εθνική ...Τώρα μάλιστα, που το καθεστώς της Συρίας —ακόμα κι αν δεν καταρρεύσει— δεν θα είναι ποτέ ξανά τόσο ισχυρό όσο απαιτεί η ασφάλεια της Τουρκίας. Ό,τι και να γίνει μ' αυτό το καθεστώς, η Τουρκία θα χάσει. Γιατί; Γιατί, όποια κι αν είναι η διάδοχη κατάσταση, σίγουρα δεν θα είναι τόσο σκληρή και τόσο ελεγχόμενη όσο είναι τώρα. Είτε για λόγους εθνικών συριακών συμφερόντων είτε για λόγους "χαλάρωσης" της συριακής εξουσίας στους χώρους των Κούρδων, η τουρκική "κατοχή" των "φραγμάτων" θ' αμφισβητηθεί. Αν αυτά τα "φράγματα" είναι το μόνο ισχυρό "όπλο" των Κούρδων, είναι θέμα χρόνου να το διεκδικήσουν. Αν οι υπόλοιποι λαοί της περιοχής έχουν πετρέλαια ή πλούσια ποταμίσια δέλτα, τότε για τους Κούρδους η δύναμη των "φραγμάτων" είναι ο μόνος εθνικός τους "πόρος".

Οι Κούρδοι είναι οι επί αιώνες ιδιοκτήτες αυτών των χώρων και τώρα αναγκάζονται να βρίσκονται υπό την κατοχή κάποιων, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους είναι παιδιά ανθρώπων, που γεννήθηκαν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά ...Ανθρώπων, που παριστάνουν τους αυθεντικούς Τούρκους, αλλά είναι "ξανθοί" ...Συμπατριώτες μόνον του "σαλονικιού" Κεμάλ και όχι των γηγενών Μικρασιατών ...Τούρκοι, που γεννήθηκαν στη Θεσσαλονίκη, στα Ιωάννινα ή στην Καβάλα και ζουν πλούσια, εκμεταλλεζόμενοι κεφάλαια λαών, που βρίσκονταν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από εκεί όπου γεννήθηκαν οι ίδιοι.

Τον ίδιο κίνδυνο αντιμετωπίζει η Τουρκία και με το Ιράκ. Το ανεξέλεγκτο Ιράκ με μια αμερικανόφιλη κυβέρνηση μιας χρεοκοπημένης υπερδύναμης. Αν αυτή η υπερδύναμη εγκαταλείψει λόγω οικονομικών προβλημάτων το Ιράκ, τότε θ' αρχίσουν να καταρρέουν όλα τα "πρανή", που στηρίζουν τον τουρκικό "πελτέ". Γι' αυτόν τον λόγο έτρεξε ο Ερντογάν στο Ιράκ, για να ενημερώσει την κυβέρνησή του ότι θα τη στηρίξει με όλα τα μέσα ...Να την ενημερώσει ότι θα τη βοηθήσει να διατηρήσει την κρατική ακεραιότητα του Ιράκ με όλα τα μέσα. Κινδυνεύει η Τουρκία από τη χρεοκοπία των ΗΠΑ. Αν οι ΗΠΑ, λόγω οικονομίας, εγκαταλείψουν το Ιράκ, η

κυβέρνησή του θα φύγει νύχτα ...αν προλάβει. Θα φύγει, όπως φεύγουν οι δωσίλογοι από τις πατρίδες τους, γιατί τέτοιοι είναι. Αυτούς πήγε ο Ερντογάν να στηρίξει, γιατί είναι θέμα ασφάλειας η επιβίωση του Ιράκ και της κυβέρνησής του, προκειμένου να ελεγχθεί το κουρδικό στοιχείο.

Όπως συμβαίνει με τα μεγάλα "ναυάγια", έτσι συμβαίνει και με αυτόν τον σχεδιασμό. Το "πλοίο" βυθίζεται, αλλά η "ορχήστρα" παίζει ...Είναι υποχρεωμένη να "παίζει" για το "κοινό" ...Για να μην πανικοβληθεί ή αλλάξει τη συμπεριφορά του. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας μοιάζει η ίδια, αλλά φαίνεται πλέον πως είναι "ψεύτικη". Ο Νταβούτογλου μπορεί να εξακολουθεί να λέει τα ίδια, αλλά φαίνεται πλέον ότι δεν έχουν τη σημασία που θα ήθελε να έχουν. Όταν σε διώχνουν οι Τούρκοι από την κατεχόμενη Κύπρο, είναι τουλάχιστον γελοίο να παρουσιάζεσαι ως νεοθωμανιστής με "όραμα" για ολόκληρη την αραβική Μέση Ανατολή.

Στην πραγματικότητα ο Νταβούτογλου μοιάζει με έναν αξιωματικό ενός πολεμικού πλοίου, το οποίο έχει "εξοκείλει" και δεν μπορεί να κινηθεί ...Ένα πολεμικό, το οποίο στη πραγματικότητα είναι εξουδετερωμένο, εφόσον κινδυνεύει ακόμα και από μια μικρή "βάρκα", που κουβαλάει μία και μοναδική "τορπίλη" ...Ένα πολεμικό, το οποίο, ακόμα κι αν δεν δεχθεί επίθεση, κινδυνεύει —αν δεν αλλάξουν οι συνθήκες— να "σπάσει" από το ίδιο του το βάρος. Σ' αυτό το "πολεμικό" είναι καπετάνιος ο Ερντογάν με αξιωματικό "γέφυρας" τον Νταβούτογλου. Δίνει δήθεν πολεμικές εντολές, ενώ γνωρίζει πως, αν δεν αλλάξει άρδην το περιβάλλον, το παιχνίδι είναι τελειωμένο. Αυτό συμβαίνει με την Τουρκία. Παίζει παιχνίδια πολέμου με την Ελλάδα, τη στιγμή που γνωρίζει ότι αρκεί μια αλλαγή της στάσης της Ελλάδας και ανοίγουν όλα τα εσωτερικά διαλυτικά μέτωπα της Τουρκίας ...Αρκεί αλλαγή στάσης ...κι ούτε καν πράξη.

Υπάρχουν "αντίμετρα", που μπορεί να πάρει ο ελληνικός λαός;

Τα "αντίμετρα", που παίρνει ένας λαός, όταν αμύνεται απέναντι σε ξένες απειλές, είναι πάντα ανάλογα αυτού που καλείται ν' αντιμετωπίσει. Ο κάθε αντίπαλος απαιτεί "αντίμετρα", που αφορούν τα δικά του χαρακτηριστικά. Από τη στιγμή, δηλαδή, που η Τουρκία ή η Γερμανία επιτίθενται στην Ελλάδα και έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά, είναι δεδομένο ότι απαιτούν διαφορετικό τύπο αντιμετώπισης. Διαφορετικά αντιμετωπίζεις κάποιον, ο οποίος σε απειλεί με θάνατο και σφαίρες καταμεσής του Αιγαίου και διαφορετικά αντιμετωπίζεις κάποιον, ο οποίος σε απειλεί με την "αρρώστια" της διαφθοράς και τις επιθέσεις "λάσπης". Αυτόν, που βγάζει "πιστόλι", τον αντιμετωπίζεις με πιστόλι και αυτόν που σε αδικεί, τον αντιμετωπίζεις με το δίκιο.

Σ' ό,τι αφορά την Τουρκία, τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά ...Απλά είναι τα πράγματα, γιατί η αντιμετώπισή της Τουρκίας ανήκει στη σφαίρα των γνωστών από την ιστορία καταστάσεων. Δεν μιλάμε για "αντίμετρα" της νέας και πολύ σύνθετης νέας εποχής. Μιλάμε για κοινούς "τσαμπουκάδες" και τα "αντίμετρα" γι' αυτούς που τους επιχειρούν είναι τα ίδια μ' εκείνα που υπάρχουν από την εποχή των σπηλαίων. Στον "τσαμπουκά" δεν είναι απαραίτητο να απαντάς με "τσαμπουκάδες" ...Αρκεί και μία ειλικρινής "υπόσχεση έκπληξης". Δεν είναι απαραίτητο δηλαδή να "πιαστείς" στα "χέρια", αλλά είναι απαραίτητο να εξηγήσεις στον άλλο πως, αν από δικό του σφάλμα "πιαστείς", θα μετανιώσει πικρά που σε προκάλεσε ...Τον απειλείς με "κλάμα" και αυτό θα τον κάνει να ξανασκεφτεί τις ενέργειές του.

Δεν λέμε καν κάτι πρωτότυπο. Αυτό μας λέει άλλωστε και ο Κινέζος στρατηγός Σουν Τζου. Πριν από 2500 χρόνια μας έλεγε: ..."Γνώρισε τον εχθρό σου και θ' αποφύγεις χίλιες μάχες". Κάτι ανάλογο λέμε κι εμείς σήμερα. Αν γνωρίζεις την Τουρκία και αυτή γνωρίζει ότι τη γνωρίζεις, θα ηρεμίσει. Δεν μπορεί να συνεχίσει την ίδια προκλητική συμπεριφορά, όταν γνωρίζει πως δεν μπορεί να κρύψει τις αδυναμίες της. Αυτή η απειλή της γνώσης απέναντί της είναι εύκολο να εκδηλωθεί με μια απλή επίδειξη "όπλων". Τέτοια επίδειξη μπορεί να κάνει η Ελλάδα απέναντι στην Τουρκία. Αυτό είναι και το νόημα της μικρής στρατιωτικού τύπου ανάλυσης, που θ' αναγκαστούμε να κάνουμε στη συνέχεια του κειμένου.

Δεν είμαστε πολεμοχαρείς κι ούτε πιστεύουμε ότι λύνονται τα προβλήματα μεταξύ των λαών με τη βία. Απλά μας ενοχλεί να πιστεύουν οι βίαιοι προβοκάτορες ότι, όποιος δεν τους μοιάζει, είναι περίπου βλάκας. Μας ενοχλεί να πιστεύουν ότι, επειδή σηκώνουν με μεγάλη ευκολία το "χέρι" τους, όλοι οι άλλοι πρέπει να κατεβάσουν το "κεφάλι", για να προστατεύσουν την ειρήνη, πληρώνοντας μονομερώς το κόστος της. Απέναντι λοιπόν στον οποιονδήποτε βίαιο προβοκάτορα είναι απαραίτητο να τον πείσεις ότι έχεις γνώση των αδυναμιών του, αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι έχεις αυτογνωσία. Σήμερα η Τουρκία κάνει "τσαμπουκάδες", εκμεταλλευόμενη την ανεπάρκεια της Ελλάδας ν' απαντήσει καί στα δύο ζητούμενα ...Παριστάνει η ίδια η Τουρκία κάτι το οποίο σίγουρα δεν είναι και στηρίζεται στο δεδομένο ότι η Ελλάδα δεν γνωρίζει ούτε τι είναι η Τουρκία αλλά ούτε και τι είναι η ίδια.

Μιλάμε για απλά πράγματα. Η Τουρκία μοιάζει με εθνικό γίγαντα, αλλά δεν είναι τέτοιος. Μοιάζει με μια στρατοκρατική Γερμανία της εποχής του μεσοπολέμου, αλλά δεν είναι τέτοια. Δεν είναι τέτοια, γιατί δεν έχει έναν χριστιανικό "κορμό" να τη στηρίζει και να συνδέει την κοινωνική της βάση με την κορυφή της εξουσίας της. Είναι ένα πολυεθνικό "μόρφωμα", το οποίο με τη βία καταφέρνει κι εξασφαλίζει μια μίνιμουμ "συνιστώσα" επιβίωσης. Στην πραγματικότητα είναι ένας γιγαντώσωμος "Πάγκαλος", ο οποίος μετά βίας στέκεται στα πόδια του, ρευόμενος και περδόμενος. Όπως ο οποιοσδήποτε φυσιολογικός άνθρωπος μπορεί να ρίξει κάτω τον Πάγκαλο και να τον αναγκάσει να "σκάσει" μέσα στα ίδια του τα περιπτώματα, έτσι μπορεί να πάθει και η Τουρκία.

Όσο αστείο είναι να σε απειλεί ένας Πάγκαλος με βία, τη στιγμή που πρέπει πρώτα να "παλέψει" με τον εαυτό του για να σηκωθεί από την καρέκλα, άλλο τόσο αστείο είναι να σε απειλεί η Τουρκία με πόλεμο. Δεν αναφερόμαστε τυχαία στον Πάγκαλο, γιατί αυτός ήταν, που την τελευταία φορά χειρίσθηκε την κρίση με την Τουρκία. Φαίνεται πως οι "πέρδοντες" έχουν σε εκτίμηση ο ένας τον άλλον και γι' αυτόν τον λόγο πήραν τις "σημαίες" οι αέρηδες. Από την άλλη πλευρά υπάρχει μια Ελλάδα, η οποία είναι ένα συμβατικό εθνικό κράτος. Συμπαγές και "νευρώδες" σ' ό,τι αφορά τις αντιδράσεις του. Μπορεί να είναι μικρό σε μέγεθος, αλλά δεν έχει πρόβλημα να σηκωθεί από την "καρέκλα" του. Είναι ένα κράτος, το οποίο, επειδή βόλευε τους διεθνείς εμπόρους όπλων, είναι υπερεξοπλισμένο για το μέγεθός του και σύμφωνα με τις τελευταίες εκθέσεις του ΝΑΤΟ αρκετά αξιόμαχο.

Είναι τόσο κολοσσιαία η διαφορά στη φύση αυτών των κρατών, που ακόμα και μια σύγκρουσή τους θα μπορούσε να γίνει εκτός συμβατικών στρατιωτικών τακτικών. Όταν ένας υπέρβαρος και δυσκίνητος αντίπαλος πρέπει να παλέψει με έναν γρήγορο και ισχυρό αντίπαλο, δεν συμφέρει τον δεύτερο να "πιαστεί" μαζί του, για να του δώσει τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί το πλεονέκτημα του βάρους. Ο γρήγορος χτυπάει και φεύγει μέχρι να τον εξουθενώσει και να τον διαλύσει τον "χοντρό". Χτυπάει και φεύγει, γιατί δεν μπορεί να τον ακολουθήσει ο "χοντρός". Ο "χοντρός" απλά μπορεί να χτυπάει τα "χέρια" του στον "αέρα" και να "απειλεί" όσο θα έχει "φωνή".

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά στην περίπτωση μας; Η Ελλάδα θα μπορούσε να κάνει πόλεμο με την Τουρκία, χωρίς καν να την πολεμήσει στρατιωτικά. Ένας έξυπνος στρατηγός δεν θα τη χτυπούσε καν στρατιωτικά. Θα τη χτυπούσε σαν "μηχανικός" στην "υποδομή" εκείνη, που της επιτρέπει να "φυλακίζει" τις "τάσεις" της. Θα τη "χτυπούσε" με τρόπο τέτοιο, που θα απελευθέρωνε αυτές τις "τάσεις". Θα τη χτυπούσε στα "υποστυλώματα" του παρακράτους της. Θα τη χτυπούσε στις "εστίες" ανάφλεξης των εσωτερικών μετώπων της. Θα τη χτυπούσε, για παράδειγμα, στις υποδομές, τις οποίες έχει ανάγκη το κεμαλικό παρακράτος της για να λειτουργήσει ...Εκεί όπου θα του υποδείξουν οι Κούρδοι και οι λοιποί μουσουλμάνοι της Τουρκίας ...Εκεί όπου θα του υποδείξουν οι "μελαχρinoί" και οι "μαύροι" της Τουρκίας ...Αυτοί, οι οποίοι καιροφυλακτούν, για να εκμεταλλευτούν μια "αδυναμία" του σκληρού κεμαλικού καθεστώτος της Τουρκίας ...Του καθεστώτος των "ξανθών" Βαλκάνιων και των Εβραίων Ντονμέδων.

Ένας έξυπνος πόλεμος μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας μπορεί να γίνει με όρους NATO ...Με τους ίδιους όρους που πολεμά το NATO το καθεστώς Καντάφι ...Πόλεμος εκ του ασφαλούς. Περί αυτού πρόκειται. Η Τουρκία έχει ένα σκληρό καθεστώς και αυτό απειλεί τόσο την Ελλάδα όσο και τους πληθυσμούς της ίδιας της Τουρκίας. Αυτό το καθεστώς τους καθιστά όλους αυτούς συμμάχους μεταξύ τους. Αυτό το καθεστώς χτυπάει και όχι την ίδια την Τουρκία και τον λαό της. "Ταμπουρώνεσαι" στο Αιγαίο και στη Θράκη, για να πολεμάς με το πλεονέκτημα του αμυνόμενου. Ένα πλεονέκτημα, το οποίο γίνεται ανίκητο με τον σύγχρονο εξοπλισμό. Στη σύγχρονη εποχή, εφόσον δεν επιτίθεται —και άρα δεν αναγκάζεις να εκθέσεις τη "σάρκα" σου σε κίνδυνο—, ο πόλεμος για έναν εξοπλισμένο στρατό μοιάζει με Video Game. Η Ελλάδα έχει αυτόν τον σύγχρονο εξοπλισμό, γιατί πλήρωνε ...Μπορεί να "ταμπουρωθεί" με απόλυτη ασφάλεια.

Από τη στιγμή που πάρεις την ιδιότητα του αμυνόμενου, προσαρμόζεις τη στρατηγική σου στις αδυναμίες του απέναντι, που, για ν' αμυνθεί, θα πρέπει να επιτεθεί. Τι κάνεις; Τον επιθετικό σου εξοπλισμό τον παραχωρείς ως δύναμη υποστήριξης στους εθνικούς και κοινωνικούς "μονομάχους" της Τουρκίας. "Παραχωρείς" την αεροπορία σου, δηλαδή, στις δυνάμεις των Κούρδων, οι οποίοι θα επιχειρήσουν κατά του καθεστώτος ...που θα βάλουν "σάρκα" σε χερσαίες επιχειρήσεις εναντίον του καθεστώτος. Με αυτόν τον τρόπο ο στρατός του καθεστώτος δεν μπορεί να στραφεί προς το "εξωτερικό" μέτωπο και άρα εναντίον σου και διασπάται, προκειμένου να υπερασπιστεί την ακεραιότητα του κράτους, το οποίο τείνει να "διαλυθεί". Οι "στημένοι" πολεμικοί θρίαμβοι του Ισραήλ είναι όλοι αυτού του τύπου πόλεμοι εναντίον των καθεστώτων της περιοχής του.

Κάποια λοιπόν από τις επόμενες φορές, που θα κάνει "τσαμπουκάδες" η Τουρκία στο Αιγαίο, ας μην είναι σίγουρη για το αποτέλεσμα. Κάποιοι Έλληνες πατριώτες μπορεί να χάσουν την "ψυχραιμία" τους και ν' ανοίξουν οι πόρτες του "τρελάδικου". Κάποιοι Έλληνες πατριώτες μπορεί να μην υπακούσουν στους δωσίλογους της Αθήνας, οι οποίοι παίρνουν εντολές από τους τοκογλύφους. Δεν μπορείς να προσβάσεις συνεχώς έναν ιστορικό λαό, επειδή αυτό κάνει συστηματικά και το γερμανόφωνο "αφεντικό" σου. Σε κάποια στιγμή, που δεν ξέρεις πότε θα είναι, μπορεί να την πατήσεις ...και μάλιστα άσχημα. Στην κρίση των Ιμίων την Τουρκία την "έσωσαν" οι Αμερικανοί κι ανάγκασαν τους δωσίλογους Έλληνες να ταπεινώσουν την Ελλάδα και να "ευχαριστήσουν" τους Αμερικανούς ...Στην κυριολεξία άλλος "σώθηκε" και άλλος "ευχαρίστησε".

Αυτό όμως μπορεί και να μην ξαναγίνει. Την επόμενη φορά, που ο τούρκικος "αραμπάς" θα μπει προκλητικά στο Αιγαίο, μπορεί να μην τους σώσει κανένας. Άλλωστε είναι αποδεδειγμένο ιστορικά ότι τους πολέμους οι Έλληνες τους κερδίζουν μόνοι τους. Την Ιταλία τη νίκησαν στην

Ήπειρο, όταν η στρατιωτική τους ηγεσία ετοιμάζε λόγους παράδοσης στην Αθήνα. Αυτοί, οι οποίοι στηρίζονται στο γεγονός ότι τα αφεντικά τους ελέγχουν την Αθήνα, ας μην είναι τόσο σίγουροι για τα αποτελέσματα της βεβαιότητάς τους αυτής.

Ο Ερντογάν ας προσέχει για τις πολιτικές του επιλογές, γιατί, εκεί που ονειρεύεται να γίνει ο νέος "Ατατούρκ", μπορεί να κρεμαστεί σε καμιά πλατεία της Κωνσταντινούπολης ως ο άνθρωπος που διέλυσε την Τουρκία. Μπορεί διαφορετικά να ξεκίνησε την πολιτική του "πορεία", αλλά είναι πλέον φανερό ότι στη διαδρομή έχει αλλάξει τη "ρότα" του. Είναι φανερό ότι έχει βάλει "υποθήκες" εθνικές και προσωπικές, προκειμένου να γαντζωθεί στην εξουσία. Η εξουσία είναι γλυκιά και από αυτήν τη γλύκα δεν ξέφυγε ο Ταγίπ. Τον Νταβούτογλου ας μην τον εμπιστεύεται και πολύ, γιατί είναι δεδομένο ότι είναι χαφιάς ...Πράκτορας των Γερμανών και των Εβραίων είναι, που στις πρώτες δυσκολίες θα φύγει νύχτα ...Δυσκολίες, οι οποίες αναπόφευκτα θα έρθουν. Το κεμαλικό κράτος είναι πολύ ισχυρό, για να εγκαταλείψει τα προνόμιά του για τα αφηρημένα "όνειρα" του Ερντογάν ...Είναι πολύ ισχυρό, για να επιτρέψει τη διάλυση της Τουρκίας.

Σήμερα το πανίσχυρο αυτό κεμαλικό κράτος ανέχεται τον Ερντογάν, γιατί φοβάται τα "αφεντικά" του. Τον ανέχεται να "σκαλίζει" τα "ιερά" και τα "όσια" του, γιατί έχει πειστεί ότι ο Ερντογάν δεν αποφασίζει μόνος του, παρά "βαδίζει" με τις αξιόπιστες "πλάτες" των Εβραίων και των Γερμανών. Όταν αυτές οι "πλάτες" εξασθενίσουν, θ' αλλάξει στάση. Αν αυτές οι "πλάτες" απειλήσουν τα γενικά χριστιανικά συμφέροντα στην περιοχή, θα αφεθούν ελεύθεροι οι κεμαλιστές να δράσουν. Θα αφεθούν από τους υπόλοιπους χριστιανούς να ρίξουν στην "πυρά" όλους όσους τις εξυπηρέτησαν. Τα παιχνίδια με το Ισλάμ είναι επικίνδυνα για την Τουρκία. Ανοίγουν τις "πόρτες" στην κουρδική ανατολή και εκεί θα υπάρξει το πρόβλημα.

Ήδη η Τουρκία με μια αυστηρά εθνική —και άρα εξόχως αντιισλαμιστική πολιτική— έπρεπε να κόψει τις "ορέξεις" όσων ονειρεύονται ελευθερίες εις βάρος της ακεραιότητάς της. Όταν με την πολιτική σου φτάνεις στο σημείο να σε αμφισβητούν οι Τουρκοκύπριοι στην Κύπρο, τι κέρδη περιμένεις από τους Κούρδους στο Κουρδιστάν; Αυτά όλα ο Ερντογάν δείχνει να τα αγνοεί. Τον έχουν συνεπάρει οι γερμανικές "παπαρολογίες" και τα ναζιστικά οράματα και θέλει κι αυτός να "χτίσει" το νέο "Βερολίνο" της Τουρκίας. Ονειρεύεται αυτοκρατορίες και θέλει να επαναφέρει την έδρα της Τουρκίας στην Κωνσταντινούπολη.

...Αγνοεί ότι οι πρωτεύουσες βρίσκονται στο κέντρο των χώρων, τους οποίους αντιλαμβάνονται ως δικούς τους ...Αγνοεί ότι, όποιος στριμώχνεται στις "γωνίες" με τις "γωνίες" παραμένει ...Αγνοεί το "μήνυμα", που στέλνει μια Κωνσταντινούπολη στο "μακρινό" Ντιγιαρπακίρ. Το Ντιγιαρπακίρ, μόλις νιώσει το "αλάφρωμα" από την απάλειψη της Άγκυρας, θ' αρχίσει ν' "ανασαίνει" πιο κουρδικά απ' όσο επιτρέπει το τουρκικό συμφέρον. Οι πονηροί κεμαλιστές είχαν λόγο, που έκαναν την Τουρκία "άθηη" και την Άγκυρα πρωτεύουσά της. Δεν περίμεναν από τον "αυτοδίδακτο" και "ευλαβή" Ερντογάν να "οραματιστεί" την ισλαμική Τουρκία με πρωτεύουσα την Κωνσταντινούπολη, γιατί δεν "ονειρεύτηκαν" ποτέ την Τουρκία του Βοσπόρου και του Αιγαίου. Συνειδητά επέλεξαν τη "χρήσιμη" για τους Δυτικούς ασιατική Τουρκία, γιατί η ευρωπαϊκή Τουρκία ήταν πολύ μικρή και δεν τους "βόλευε" καθόλου.

Ο Ερντογάν παίζει "ρώσικη" ρουλέτα με τις επιλογές του και ο "μύλος" πλησιάζει στο τέλος της διαδρομής του.

Η γερμανική υπόθεση.

Αντίμετρα υπάρχουν και για τη Γερμανία. Δεν είναι μόνον η Γερμανία "έξυπνη", που πολεμά έναν λαό ύπουλα, χωρίς καν να έχει την εντιμότητα να του "κηρύξει" τον πόλεμο. Η ανήθικη νεοναζιστική Γερμανία, η οποία "πολεμά" την Ελλάδα με την "εμετική" Bild και διαφθείροντας με Χριστοφοράκους τους τοπικούς δωσίλογους. Η Γερμανία, η οποία, επειδή δεν μπόρεσε να κατακτήσει την Ευρώπη, πνίγοντάς την στον αίμα, αποφάσισε να τη "χέσει" και να την πνίξει στα "σκατά" της. Αυτή είναι η τακτική που ακολουθεί σήμερα. Έχει ανοίξει τη "χαβούζα" της "ηθικής" της και "λερώνει" το σύμπαν ...Όλα "ηθικά", όπως βολεύουν τη Γερμανία.

Διαφθείρει τους πάντες και κατηγορεί μόνον τους διεφθαρμένους. Ανακαλύπτει τα χρήματα της διαφθοράς, αλλά ποτέ τους διαφθορείς και βέβαια αυτούς τους οποίους επωφελήθηκαν από τη διαφθορά. Μόνον τα θύματα ανακαλύπτει και αυτά κατηγορεί ...Ο Μεσαίωνας της χριστιανικής υποκρισίας σε πλήρη δράση. Αυτή είναι σημερινή συνεισφορά της Γερμανίας στον ανθρώπινο πολιτισμό. Μας γυρνάει πίσω στον Μεσαίωνα της υποκρισίας. Τα "ηθικά" της δικαστήρια, ως νέα Ιερά Εξέταση, καταδικάζουν τους "αμαρτωλούς". Βρίσκουν το "σπέρμα", βρίσκουν το "θύμα" του "βιασμού", αλλά κατηγορούν μόνον το θύμα ...Για τον "βιαστή" κουβέντα.

Αυτό κάνουν μόνιμα. Ό,τι έκαναν τα ιερά δικαστήρια τον Μεσαίωνα, όπου οι βιαστές ήταν "γαλαζοαίματοι" και απλά παρασύρονταν από τα "αμαρτωλά" θύματά τους. Απεννοχοποιούν πλήρως τον "ανώτερο" που βιάζει και ωρύνονται εναντίον του "κατώτερου" που βιάστηκε, αφήνοντας πρόστυχα υπονοούμενα ότι ...το ευχαριστήθηκε και πιθανότατα το προκάλεσε και ο ίδιος ...Ο πονηρός ο "κατώτερος", ο οποίος παρέσυρε στην αθλιότητα τον "ανώτερο". Μιλάμε για μια ολόκληρη "βιομηχανία" απόδοσης άδικης δικαιοσύνης. Χάρη στη γερμανική δικαιοσύνη απολαμβάνουμε υπέροχη και αυθεντική "θέα" Μεσαίωνα.

Οι "άμωμοι" Γερμανοί δικαστές παντού εντοπίζουν τα χρήματα, τα οποία φεύγουν από τα μαύρα γερμανικά ταμεία και βρίσκουν τους "αμαρτωλούς" Έλληνες, που τα πήραν. Από εκεί και πέρα ξεκινάει η υποκρισία, εφόσον ο "πέλεκυς" τους πέφτει πάντα μονόπλευρα. Μονίμως "καταδικάζουν" την Ελλάδα, η οποία στην πραγματικότητα "βιάστηκε", αλλά αυτούς, οι οποίοι "βίασαν", "πλήρωσαν" και λεηλάτησαν τους Έλληνες, τους προστατεύει. Τους παρέχει ασυλία, όπως τον Χριστοφοράκο και τους άλλους. Συνεχώς συμβαίνει το ίδιο. Η Siemens έπαιρνε τις δουλειές, διαφθείροντας Έλληνες πολιτικούς και ο μόνος ο οποίος "κατηγορείται" από τη Γερμανία ήταν ο ελληνικός λαός, σαν να επρόκειτο για ένα αδίστακτο φυσικό πρόσωπο, που έπαιρνε ο ίδιος τις "μίζες". Ούτε καν τους διεφθαρμένους Έλληνες δεν "κατηγορούν", εφόσον επιλέγουν να τους καλύπτουν. Τη διαφθορά την ανακαλύπτουν μόνον, για να δίνουν στοιχεία στη Bild να "θάβει" τους Έλληνες.

Αυτήν την "ασπόνδυλη" και ανήθικη εβραιοκρατούμενη Γερμανία έχει απέναντί του ο ελληνικός λαός. Αυτήν τη Γερμανία μπορεί να την "τσακίσει" όποτε θέλει και όπως θέλει μέσα στην πατρίδα του. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει, όπως συμβαίνει πάντα, να υπάρχει γνώση. Δεν μπορείς ν' αντιμετωπίσεις έναν εχθρό, αν δεν γνωρίζεις τα χαρακτηριστικά του και τις αδυναμίες του. Η Γερμανία επιχειρεί να κάνει κάτι εξαιρετικά δύσκολο σε μια δύσκολη παγκόσμια συγκυρία. Αυτό σημαίνει ότι, για να την αντιμετωπίσεις, θα πρέπει να κάνεις τον ήδη δύσκολο στόχο της ακόμα δυσκολότερο και να εκμεταλλευτείς την αδυναμία της ...Την κύρια αδυναμία της, η οποία έχει σχέση με την έννοια του χρόνου.

Η Γερμανία θέλει να "κατακτήσει" την Ελλάδα μέσω εξαγοράς. Δεν επιχειρεί να το κάνει με στρατηγούς και στρατιώτες, όπως το επιχείρησε επί Χίτλερ, αλλά με τοκογλύφους και λογιστές. Το πρόβλημα της Γερμανίας είναι ο χρόνος. Δίνει αγώνα δρόμου, γιατί "περπατάει" επάνω σε μια "γέφυρα" που καταρρέει. Η επιτυχία του στόχου της απειλείται από μια παγκόσμια αγορά, η οποία καταρρέει. Στην κυριολεξία θέλει με τις τελευταίες της "ανάσες" πριν την ύφεση να προλάβει να λεηλατήσει τους "πνιγμένους". Θέλει η ύφεση να τη βρει "πάνω" στα υπόλοιπα κράτη —και ειδικά στην Ελλάδα— και όχι "δίπλα". Θέλει να τη βρει η ύφεση σαν πανίσχυρη ιδιοκτήτρια ελληνικών κεφαλαίων και όχι σαν αδύναμη υποψήφια αγοράστρια. Τι σημαίνει αυτό για τη στρατηγική της; Βιάζεται να "κατέβει" στην Ελλάδα, για ν' αποκτήσει "δικαίωμα" ιδιοκτήτη. Βιάζεται να "φτάσει", πριν την προλάβει η ύφεση ...Πριν η οικονομία της μπει σε ύφεση.

Αυτό είναι το όλο θέμα. Ρισκάρει και δουλεύει τις "μηχανές" της στο "φουλ". Μοιάζει με το τραίνο του Κοντζαλόφσκι, το οποίο πηγαίνει με φουλ τις μηχανές προς ένα σίγουρο τέλος, που όμως δεν γνωρίζει πόσο μακριά βρίσκεται. Η αγορά υποχωρεί, αλλά η Γερμανία δεν περιορίζει τους παραγωγικούς ρυθμούς της, για να μην πέσουν οι "δείκτες" της ανάπτυξης ...Για να μην πέσουν τα δανειακά της πλεονεκτήματα και χάσει την τεράστια ρευστότητα του "αγοραστή". Ο κινητήρας" της λειτουργεί στα "κόκκινα", για να προλάβει τις εξελίξεις, πριν την προλάβουν αυτές. Αυτό είναι το μέγα ρίσκο της. Δεν "απορροφά" μέρος της ήδη υπάρχουσας ύφεσης, για να μπορέσει να προσαρμοστεί εύκολα στην αναπόφευκτη έκρηξη που ακολουθεί.

Ρισκάρει το "φουλ", γιατί θέλει να μπει στην Ελλάδα —και ειδικά στην Κρήτη— στο διάστημα που μπορεί να της κουνάει απειλητικά το "δάκτυλο" και να την εκβιάζει με τις χρηματοδοτήσεις των χρεών της. Την ίδια ώρα όμως οι αγορές, που της δίνουν τον "πλούτο-πολεμοφόδια", καταρρέουν. Αυτό είναι το πρόβλημα. Πρέπει να προλάβει να εκμεταλλευτεί την ανάπτυξη της πριν η "καλπάζουσα" ύφεση την "προσπεράσει". Πρέπει να προλάβει να εδραιώσει την παρουσία της στην Ελλάδα πριν η ύφεση την αναγκάσει να "περιοριστεί" εντός Γερμανίας, όπως περιορίζονται στα κράτη τους και όλοι οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι.

Αν γνωρίζει κάποιος τι "φοβάται" η Γερμανία, μπορεί να την πολεμήσει. Πώς; Με την τακτική της ΑΡΝΗΣΗΣ. Με την τακτική της Κερατάς. Τι σημαίνει αυτό; Βλέποντας οι Έλληνες ότι κυβερνώνται από δωσίλογους, πρέπει ν' αναλάβουν μόνοι τους την "αντίσταση". Βλέποντας λοιπόν ότι η Γερμανία έχει πρόβλημα με τον χρόνο, εκεί πρέπει να τη "χτυπήσουν". Να της στερήσουν έσοδα αν μπορούν —ώστε να επιταχύνουν αυτόν τον χρόνο που τη χωρίζει από την ύφεση— ή ν' αρνούνται τη συμμόρφωση στις εντολές της μόνο και μόνο για να της "τρώνε" χρόνο.

Η άμυνα της Ελλάδας απέναντι στη γερμανική επίθεση είναι σχετικά εύκολη. Αρκεί να το θελήσει ο ελληνικός λαός και να γνωρίζει τι θέλει να επιτύχει και άρα ποιος είναι ο στόχος. Αυτό είναι η τακτική της ΑΡΝΗΣΗΣ. Να βγαίνουν οι Έλληνες στους δρόμους και να διαδηλώνουν την άρνησή τους για τους εξωδικαστικούς συμβιβασμούς, που μεθοδεύονται με τις διαφθοροποιούς γερμανικές εταιρείες. Να αρνούνται να καταναλώνουν γερμανικά προϊόντα. Να αρνούνται τις ιδιωτικοποιήσεις. Αν δεν μπορούν να τις αρνούνται, να αρνούνται τη μεταβίβασή τους σε γερμανικές εταιρείες. Να αρνούνται να πουλήσουν γη σε γερμανικές εταιρείες ή σε Γερμανούς ιδιώτες. Να κάνουν οτιδήποτε "τρώει" χρόνο από τη Γερμανία. Να κάνουν οτιδήποτε την εμποδίζει να πατήσει "γερά" το "πόδι" της στην Ελλάδα.

Για παράδειγμα, οι Γερμανοί σήμερα θεωρούν δεδομένο ότι ελέγχουν την Ελλάδα και δεν κινδυνεύουν από τις αντιδράσεις της, ενώ αυτό ο ελληνικός λαός μπορεί να το ανατρέψει ως δεδομένο. Μπορεί να απαιτήσει ο ελληνικός λαός να δικαστούν και να καταδικαστούν όλες οι γερμανικές εταιρείες, οι οποίες διέφθειραν το ελληνικό κράτος. Τέτοιες αποφάσεις θα τις "καταδικάσουν" αυτές τις εταιρείες στο σύνολο της Ε.Ε. με συνέπεια την αποβολή τους από

όλους τους διαγωνισμούς. Αυτό σημαίνει πως κάποιες από αυτές δεν θα μπορούν να μπουν στην υπόθεση των ιδιωτικοποιήσεων και βέβαια σημαίνει επίσης και τεράστια απώλεια εσόδων από τις συνέπειες των καταδικαστικών αποφάσεων στην αγορά. Αυτή είναι η άρνηση στην προσπάθεια για εξωδικαστικούς συμβιβασμούς εκεί όπου οι Γερμανοί κινδυνεύουν με δικαστικές καταδίκες.

Η Γερμανία σήμερα αισθάνεται ασφαλής, γιατί θεωρεί ότι έχει εξασφαλισμένους ισχυρούς συμμάχους στην Ελλάδα. Ποντάρει σ' αυτό, γιατί η καταδίκη των εταιρειών της περνάει μέσα από την καταδίκη των διεφθαρμένων Ελλήνων και αυτό θεωρεί ότι δεν θα γίνει ποτέ, γιατί ελέγχει την εξουσία των δωσίλογων. Αυτό δεν είναι σίγουρο, όπως δεν είναι σίγουρο ότι οι Έλληνες θα ανέχονται για πολύ καιρό την παρουσία των γερμανικών εταιρειών στην αγορά τους. Οι Γερμανοί φέρονται στην κυριολεξία ως κατακτητές της χώρας, αλλά αγνοούν ότι, για να υπάρξει κατακτητής, θα πρέπει να τον αποδεχθεί ως τέτοιο ο ίδιος ο κατακτημένος. Η κατάκτηση πού φαίνεται; Στην αγορά. Ο κατακτητής πάντα μονοπωλεί την αγορά του κατακτημένου. Αυτό μπορεί στην Ελλάδα να συμβαίνει υπέρ της Γερμανίας, αλλά δεν οφείλεται τόσο στην ισχύ του κατακτητή όσο στην αφέλεια αυτού, ο οποίος είναι κατακτημένος και δεν το γνωρίζει. Μπορούν οι Έλληνες ν' αντιδράσουν απέναντι στην "προσφορά" του κατακτητή; Βεβαίως, εφόσον δεν είναι πραγματικά κατακτημένοι.

Πρέπει και μπορεί ο Έλληνας να "τιμωρήσει" όλες τις γερμανικές εταιρείες στην ελληνική αγορά. Να τους στερήσει τα έσοδα, που τους δίνουν τη δύναμη να βιάζουν τον ελληνικό λαό. Να πάψει να είναι ο ίδιος "χορηγός" των "βιαστών" του. Κανένας Έλληνας δεν πρέπει ν' αγοράζει κανένα γερμανικό προϊόν. Να ταυτίσει αυτήν την πράξη με πατριωτική ενέργεια. Να καταδικάσει ηθικά αυτούς που το κάνουν. Να τους εμφανίζει ως αντιπρότυπα. Να τους εμφανίζει ως εξ αμελείας και αγνοίας "δωσίλογους" και "συνεργάτες" των κατακτητών. Ποτέ και για κανέναν λόγο να μην αγοράζει τα αυτοκίνητα των Ναζί, όπως είναι τα Volkswagen του Πιχ ...Του εγγονού του στενού συνεργάτη του Χίτλερ. Ποτέ και για κανέναν λόγο να μην αγοράζει τα Mercedes, που είναι τα ίδια μ' αυτά που κάποτε περιέφεραν τους Ναζί στην Ευρώπη. Ποτέ και για κανέναν λόγο να μην αγοράζει προϊόντα της Siemens ...των απογόνων του Μέγκελε. Να μην αγοράζει καν τα γερμανικά λουκάνικα. Αν σκεφτεί κάποιος ότι με αυτά τα λουκάνικα έγινε "άνθρωπος" η Μέρκελ και "άνδρας" ο Βεστερβέλε, αντιλαμβάνεται ότι δεν χάνει και πολλά πράγματα αν τα στερηθεί.

Τέλος αφήσαμε τις μεγάλες ΔΕΚΟ, οι οποίες αποτελούν στόχο των νεοναζί κατακτητών της Ελλάδας. Οι Γερμανοί θεωρούν ότι το όλο πρόβλημά τους είναι να μας αναγκάσουν να τις ιδιωτικοποιήσουμε. Θεωρούν πως, αν το καταφέρουν αυτό, θα είναι αυτοί οι οποίοι θα τις αποκτήσουν. Είναι βέβαιοι γι' αυτό, γιατί ποντάρουν και πάλι στη δωσιλογική κυβέρνηση και βέβαια στο γεγονός ότι έχουν πάρει "θέση" αγοράς, εξαιτίας των προηγούμενων διαφθορών τους. Αυτό δεν είναι και τόσο σίγουρο, αν αντιδράσει ο λαός ...Αν ο λαός έχει αντίθετη άποψη και είναι εχθρικά διακείμενος απέναντι στους πιο πρόστυχους κατακτητές που γνώρισε το ελληνικό κράτος.

Το ότι ο ΟΤΕ έχει γίνει άντρο των Γερμανών νεοναζί, δεν σημαίνει ότι "δικαιούνται" ν' αποκτήσουν και το εναπομείναν ποσοστό του, το οποίο ελέγχεται από το κράτος και άρα ανήκει στον ελληνικό λαό. Το ότι το αεροδρόμιο της Αθήνας θα ιδιωτικοποιηθεί, δεν σημαίνει ότι "δικαιωματικά" θα το πάρουν οι Γερμανοί, επειδή πρόλαβαν και "τρύπωσαν" μέσα σ' αυτό. Μπορούν να το πάρουν και οι Κινέζοι και όποιος άλλος ενδιαφέρεται. Το ότι η ΔΕΗ θα ιδιωτικοποιηθεί, δεν σημαίνει ότι θα την πάρουν υποχρεωτικά οι Γερμανοί. Μπορεί να την πάρουν και οι Ρώσοι. Γιατί να μην την πάρουν οι Ρώσοι και να την "ταΐζουν" με φυσικό αέριο;

Αν την πάρουν οι Γερμανοί, με τι θα την "ταΐζουν" από τη στιγμή που δεν διαθέτουν ενεργειακές πηγές; ...Με ελληνικές σάρκες;

Πρέπει ο Έλληνας να συνειδητοποιήσει ότι βρίσκεται σε πόλεμο με τη Γερμανία. Πρέπει να είναι μόνιμα αρνητικός σε οτιδήποτε αφορά την επέκταση των γερμανικών συμφερόντων στην Ελλάδα. Πρέπει να βλέπει με καχυποψία και να πολεμάει οποιαδήποτε προσπάθεια των Γερμανών ν' αποκτήσουν κάποια ελληνική ιδιοκτησία ...Την οποιαδήποτε ιδιοκτησία, είτε αυτή είναι μικρή είτε μεγάλη. Δεν χρειάζεται ο Γερμανός να πάρει τη ΔΕΗ, για να φαίνεται απειλητικός ...Και το παραθαλάσσιο χωράφι όταν αγοράζει, είναι το ίδιο επικίνδυνος, εφόσον μέσα στα πλαίσια του ίδιου σχεδιασμού κινούνται όλοι τους. Πρέπει οι Έλληνες —και ειδικά οι Κρητικοί— να είναι ιδιαίτερα αρνητικοί σε αγορές κρητικής γης από Γερμανούς πολίτες. Πρέπει να εξετάζουν με πολύ μεγάλη προσοχή "απώλειες" μεγάλων ποσοτήτων κρητικής γης, όπως στην υπόθεση του Τοπλού.

Όλα αυτά μπορούν να καθυστερήσουν τη Γερμανία σε βαθμό καταστροφικό. Ήδη τα φαινόμενα εξελίσσονται με ρυθμούς κατολίσθησης. Καταρρέει ολόκληρο το σύστημα, σαν να είναι ένας πύργος από τραπουλόχαρτα ...Καταρρέουν οι πυλώνες του. Οι ΗΠΑ υποβαθμίστηκαν για πρώτη φορά μετά το 1941. Τι σημαίνει αυτή η υποβάθμιση; Αυξημένα επιτόκια και άρα ακριβότερο δανεισμό. Άρα; Άρα πιο κοντά στη στάση πληρωμών, την οποία απέφυγε τελευταία στιγμή. Ό,τι θα κερδίσει με τα αυστηρά μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής, θα τα χάσει από τα επιτόκια. Θα υποφέρουν οι Αμερικανοί για να ένα μηδενικό αποτέλεσμα. Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για παντελή έλλειψη χρόνου. Είναι καταδικασμένο το σύστημα να καταρρεύσει. Είναι λάθος ο σχεδιασμός του και η Γερμανία είναι απλά πρωταγωνίστρια σ' αυτόν τον σχεδιασμό. Νιώθει "king of the world", αλλά δεν βλέπει το παγόβουνο λίγα μέτρα μπροστά στο παγκόσμιο "καράβι" της PAX HEBRAICA.

Γι' αυτόν τον λόγο προειδοποιούμε τον γερμανικό λαό για τον αναπόφευκτο κίνδυνο που διατρέχει, εξαιτίας των αθλίων που κυβερνούν τη χώρα του. Η Γερμανία θα πρέπει να προσέξει, γιατί οι καιροί είναι "ύποπτοι". Η παγκόσμια κοινωνία έχει ομογενοποιηθεί και "καταγράφει" τα πάντα στο κοινό πλέον "τεφτέρι". Οι λαοί επικοινωνούν με διαφορετικές ταχύτητες, βιώνοντας τα ίδια προβλήματα ...και από αυτά τα κοινά προβλήματα ξεκινάνε οι κοινοί υπολογισμοί σε κοινούς "λογαριασμούς". Η Γερμανία παρασέρνει τον γερμανικό λαό σε ολισθήματα. Κινδυνεύει αυτός ο λαός να γίνει ο μισητότερος της Ευρώπης. Κινδυνεύει να καταγραφεί ανάμεσα στους χειρότερους λαούς της ανθρώπινης ιστορίας. Έχει ξεκινήσει δύο παγκόσμιους πολέμους και σήμερα αγωνίζεται στον τρίτο. Με τη στάση του και τη συμπεριφορά του αποτελεί μια μόνιμη σχεδόν "τροχοπέδη" στην ανθρώπινη ιστορία.

Όλοι γνωρίζουν ότι η Γερμανία είναι υποχείριο των Εβραίων, αλλά αυτό πλέον δεν αρκεί, για να την απαλλάξει από τις ευθύνες της. Αυτό δεν είναι από μόνο του ικανό, για ν' απαλλάξει τον γερμανικό λαό από την ευθύνη του. Κάθε μέρα γίνεται όλο και πιο φανερό πως, όσο πιο πολύ βολεύει τη γερμανική κοινωνία η εβραϊκή κυριαρχία, τόσο πιο εύκολα "τρώει" το παραμύθι της. Όσο πιο πολλά τα κέρδη, τόσο πιο εύκολα "καταπίνει" τα εμετικά δημοσιεύματα της Bild. Όσο λιγότερο απειλούνται τα έσοδά της, τόσο ευκολότερα μοιράζει τα "κόστη" δεξιά κι αριστερά. Άρχισε πλέον να γίνεται φανερό ότι η εβραϊκή εξουσία δεν αποτελεί άλλοθι για τη γερμανική αθλιότητα, αλλά δικαιολογία.

Το ακόμα χειρότερο είναι ότι ο γερμανικός λαός στρέφεται εναντίον των Ελλήνων ...Εναντίον αυτών, που τους "ευεργέτησαν" στην κυριολεξία ...Εναντίον ίσως των μόνων Ευρωπαίων, οι οποίοι πραγματικά τούς πρόσφεραν "εφόδια" στην ιστορική πορεία τους. Αν αυτήν τη στιγμή υπάρχουν "ψίχουλα" γερμανικής "προσφοράς" στην ανθρώπινη πορεία, αυτά οφείλονται στους Γερμανούς, οι οποίοι δήλωσαν την αγάπη τους για τον ελληνισμό. Ακόμα

όμως κι αυτά η σύγχρονη Γερμανία της Μέρκελ, του Σόιμπλε και του Βεστερβέλε τα "αγνοεί". Στρέφουν τη Γερμανία εναντίον των Ελλήνων σε μια αθλιότητα, η οποία μοιάζει περισσότερο με "ύβρη" παρά με οτιδήποτε άλλο.

Αποτελεί "ύβρη" να κατηγορείς —με το πάθος και την υποκρισία ενός ιεροεξεταστή— ως άρπαγα, έναν από τους πιο μεγάλους δωρητές στην ιστορία της ανθρωπότητας. Αποτελεί "ύβρη" να παρουσιάζεις κάποιον σαν απατεώνα, όταν εσύ ο ίδιος κρύβεσαι πίσω από όλες τις απάτες που τον αφορούν. Αποτελεί "ύβρη" να αφήνεις υπονοούμενα κακοπληρωτή για κάποιον, στον οποίο πρωτίστως εσύ ο ίδιος του χρωστάς δισεκατομμύρια από αποζημιώσεις, οι οποίες ποτέ δεν καταβλήθηκαν. Αποτελεί "ύβρη" να θέτεις σε κίνδυνο την ασφάλεια ενός μεγάλου και ιστορικού παράγοντα της ανθρωπότητας —ο οποίος αποδεδειγμένα ωθεί την ανθρώπινη κοινωνία προς τα "εμπρός"—, επειδή απλά συνεταιρίστηκες με το γυφταριό της ανθρώπινης ιστορίας.

Η ιστορία σε περιπτώσεις τέτοιας μεγάλης "ύβρης" είναι πάντα σκληρή και ποτέ δεν περιμένει. Ας το έχουν αυτό υπ' όψιν τους κάποιοι βάρβαροι, γιατί σύντομα θα τους έρθει ο "λογαριασμός" της Ιστορίας ...και δεν θα τους αρέσει. Θα ξαναβυθιστούν στη μελαγχολία του 45' ...Τότε, που τα σημερινά τους "αφεντικά" τούς φόρτωσαν στις ματωμένες "πλάτες" όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας.

Τραϊανού Παναγιώτης
Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'.